

d'informar sobre el desenvolupament del contracte de gestió i altres aspectes de la gestió d'aquelles.

2. Les agències estatals, a través del ministre d'adscripció corresponent, han de remetre anualment a les Corts Generals, o a les comissions parlamentàries corresponents, l'informe general d'activitat aprovat pel Consell Rector, relatiu a les tasques de l'agència i al grau de compliment dels objectius.

Disposició addicional vuitena. *Modificació d'òrgans col·legiats.*

S'autoritza el Govern perquè, mitjançant real decret, suprimeixi o modifiqui la composició, adscripció i competències dels òrgans col·legiats del Govern i de l'Administració General de l'Estat regulats per llei. No obstant això, si l'òrgan col·legiat té participació d'altres administracions públiques diferents de la de l'Estat o d'organitzacions representatives d'interessos socials, la seva modificació ha de respectar la seva presència en el mateix òrgan.

Disposició addicional novena.

En el termini de 12 mesos a partir de l'aprovació de la Llei, el Govern ha de remetre al Parlament un informe sobre els actuals organismes públics i fundacions per a la seva eventual transformació en agències o la conservació del mateix règim.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.*

L'article 43 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, es modifica de la manera següent:

U. L'apartat 1 de l'article 43 queda redactat de la manera següent:

- «1. Els organismes públics es classifiquen en:
- Organismes autònoms.
  - Entitats públiques empresarials.
  - Agències estatals, que es regeixen per la seva normativa específica i, supletòriament, per aquesta Llei.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 43, que queda redactat de la manera següent:

«4. Les agències estatals s'adscriuen al ministeri que exerceixi la iniciativa en la seva creació. Les funcions de direcció estratègica, avaluació i control de resultats i de l'activitat de les agències estatals s'articulen a través del contracte de gestió previst a la seva normativa reguladora.»

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin i facin complir aquesta Llei.

Madrid, 18 de juliol de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13012 *INSTRUMENT de ratificació de la Convenció de les Nacions Unides contra la corrupció, feta a Nova York el 31 d'octubre de 2003. («BOE» 171, de 19-7-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 16 de setembre de 2005, el plenipotecinari d'Espanya nomenat en la forma escaient a aquest efecte va signar a Nova York la Convenció de les Nacions Unides contra la corrupció, feta a Nova York el 31 d'octubre de 2003,

Vistos i examinats el preàmbul i els setanta-un articles de la Convenció,

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest Instrument l'aprovo i ratifico, i prometo complir-la, observar-la i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i fermesa, mano expedir aquest Instrument de ratificació que signo, que segella i ratifica degudament el sotasignat ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, amb la declaració següent:

«El Regne d'Espanya declara que l'expressió "territori especial" que conté l'apartat 13 de l'article 46 es refereix a les entitats integrades dins l'organització territorial dels estats Part, però no als territoris les relacions exteriors dels quals assumeixin aquests estats.»

Madrid, 9 de juny de 2006.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors
i de Cooperació,

MIGUEL ÀNGEL MORATINOS CUYAUBÉ

CONVENCIÓ DE LES NACIONS UNIDES CONTRA LA CORRUPCIÓ

PREÀMBUL

Els estats Part en aquesta Convenció,

Preocupats per la gravetat dels problemes i les amenaces que planteja la corrupció per a l'estabilitat i seguretat de les societats pel fet de socavar les institucions i els valors de la democràcia, l'ètica i la justícia i comprometre el desenvolupament sostenible i l'imperi de la llei,

Preocupats també pels vincles entre la corrupció i altres formes de delinqüència, en particular la delinqüència organitzada i la delinqüència econòmica, inclòs el blanqueig de diners,

Preocupats també pels casos de corrupció que comporten grans quantitats d'actius, els quals poden constituir una proporció important dels recursos dels estats, i que amenacen l'estabilitat política i el desenvolupament sostenible d'aquests estats,

Convençuts que la corrupció ha deixat de ser un problema local per convertir-se en un fenomen transnacional que afecta totes les societats i economies, cosa que fa essencial la cooperació internacional per prevenir-la i lluitar-hi en contra,

Convençuts també que es requereix un enfocament ampli i multidisciplinari per prevenir i combatre eficaçment la corrupció,

Convençuts també que la disponibilitat d'assistència tècnica pot desenvolupar un paper important perquè els estats estiguin en més bones condicions de poder prevenir i com-

batre eficaçment la corrupció, entre altres coses enfortint les seves capacitats i creant institucions,

Convençuts que l'enriquiment personal il·lícit pot ser particularment nociu per a les institucions democràtiques, les economies nacionals i l'imperi de la llei,

Decidits a prevenir, detectar i dissuadir amb més eficàcia les transferències internacionals d'actius adquirits il·licitament i a enfortir la cooperació internacional per a la recuperació d'actius,

Reconeixent els principis fonamentals del degut procés en els processos penals i en els procediments civils o administratius sobre drets de propietat,

Tenint present que la prevenció i l'eradicació de la corrupció són responsabilitat de tots els estats i que aquests han de cooperar entre si, amb el suport i la participació de persones i grups que no pertanyen al sector públic, com la societat civil, les organitzacions no governamentals i les organitzacions de base comunitària, perquè els seus esforços en aquest àmbit siguin eficaços,

Tenint presents també els principis de deguda gestió dels assumptes i els béns públics, equitat, responsabilitat i igualtat davant la llei, així com la necessitat de salvaguardar la integritat i fomentar una cultura de rebuig de la corrupció,

Encomiant la tasca de la Comissió de Prevenció del Delicte i Justícia Penal i l'Oficina de les Nacions Unides contra la Droga i el Delicte en la prevenció i la lluita contra la corrupció,

Recordant la tasca realitzada per altres organitzacions internacionals i regionals en aquesta esfera, incloses les activitats del Consell de Cooperació Duanera (anomenat també Organització Mundial de Duanes), el Consell d'Europa, la Lliga dels Estats Àrabs, l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic, l'Organització dels Estats Americans, la Unió Africana i la Unió Europea,

Prenent nota amb reconeixement dels instruments multilaterals encaminats a prevenir i combatre la corrupció, inclosos, entre altres la Convenció Interamericana contra la Corrupció, aprovada per l'Organització dels Estats Americans el 29 de març de 1996, el Conveni relatiu a la lluita contra els actes de corrupció en què estiguin implicats funcionaris de les Comunitats Europees o dels estats membres de la Unió Europea, aprovat pel Consell de la Unió Europea el 26 de maig de 1997, el Conveni sobre la lluita contra el suborn dels funcionaris públics estrangers en les transaccions comercials internacionals, aprovat per l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic el 21 de novembre de 1997, el Conveni de dret penal sobre la corrupció, aprovat pel Comitè de Ministres del Consell d'Europa el 27 de gener de 1999, el Conveni de dret civil sobre la corrupció, aprovat pel Comitè de Ministres del Consell d'Europa el 4 de novembre de 1999 i la Convenció de la Unió Africana per prevenir i combatre la corrupció, aprovada pels caps d'Estat i de Govern de la Unió Africana el 12 de juliol de 2003,

Acollint amb satisfacció l'entrada en vigor, el 29 de setembre de 2003, de la Convenció de les Nacions Unides contra la Delinqüència Organitzada Transnacional,

Han convingut el següent:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Artículo 1. Finalitat.

La finalitat d'aquesta Convenció és:

- Promoure i enfortir les mesures per prevenir i combatre més eficaçment i eficientment la corrupció;
- Promoure, facilitar i recolzar la cooperació internacional i l'assistència tècnica en la prevenció i la lluita contra la corrupció, inclosa la recuperació d'actius;
- Promoure la integritat, l'obligació de retre comptes i la deguda gestió dels assumptes i els béns públics.

Article 2. Definicions.

Als efectes d'aquesta Convenció:

a) Per «funcionari públic» s'entén: i) qualsevol persona que ocupi un càrrec legislatiu, executiu, administratiu o judicial d'un Estat Part, ja sigui designat o elegit, permanent o temporal, remunerat o honorari, sigui quina sigui l'antiguitat d'aquesta persona en el càrrec; ii) qualsevol persona que exerceixi una funció pública, fins i tot per a un organisme públic o una empresa pública, o que presti un servei públic, segons es defineixi en el dret intern de l'Estat Part i s'apliqui en l'esfera pertinent de l'ordenament jurídic d'aquest Estat Part; iii) qualsevol persona definida com a «funcionari públic» en el dret intern d'un Estat Part. No obstant això, als efectes d'algunes mesures específiques incloses en el capítol II d'aquesta Convenció, es pot entendre per «funcionari públic» qualsevol persona que exerceixi una funció pública o presti un servei públic segons es defineixi en el dret intern de l'Estat Part i s'apliqui en l'esfera pertinent de l'ordenament jurídic d'aquest Estat Part;

b) Per «funcionari públic estranger» s'entén qualsevol persona que ocupi un càrrec legislatiu, executiu, administratiu o judicial d'un país estranger, ja sigui designat o elegit; i qualsevol persona que exerceixi una funció pública per a un país estranger, fins i tot per a un organisme públic o una empresa pública;

c) Per «funcionari d'una organització internacional pública» s'entén un empleat públic internacional o qualsevol persona que aquesta organització hagi autoritzat a actuar en nom seu;

d) Per «béns» s'entén els actius de qualsevol tipus, corporals o incorporals, mobles o immobles, tangibles o intangibles i els documents o instruments legals que acreditin la propietat o altres drets sobre els esmentats actius;

e) Per «producte del delicte» s'entén els béns de qualsevol índole derivats o obtinguts directament o indirectament de la comissió d'un delicte;

f) Per «embargament preventiu» o «confiscació» s'entén la prohibició temporal de transferir, convertir, alienar o traslladar béns, o d'assumir la custòdia o el control temporals de béns sobre la base d'una ordre d'un tribunal o una altra autoritat competent;

g) Per «decomís» s'entén la privació amb caràcter definitiu de béns per ordre d'un tribunal o una altra autoritat competent;

h) Per «delicte determinant» s'entén qualsevol delicte del qual derivi un producte que pugui passar a constituir matèria d'un delicte definit a l'article 23 d'aquesta Convenció;

i) Per «lliurament vigilat» s'entén la tècnica que consisteix a permetre que remeses il·lícites o sospitoses surtin del territori d'un o més estats, el travessin o hi entrin, amb el coneixement i sota la supervisió de les seves autoritats competents, amb la finalitat d'investigar un delicte i identificar les persones involucrades en la seva comissió.

Article 3. Àmbit d'aplicació.

1. Aquesta Convenció s'aplica, de conformitat amb les seves disposicions, a la prevenció, la investigació i l'enjudiciament de la corrupció i a l'embargament preventiu, la confiscació, el decomís i la restitució del producte de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

2. Per a l'aplicació d'aquesta Convenció, llevat que contingui una disposició en contra, no és necessari que els delictes enunciats produeixin dany o perjudici patrimonial a l'Estat.

Article 4. Protecció de la sobirania.

1. Els estats part han de complir les seves obligacions d'acord amb aquesta Convenció de conformitat amb

els principis d'igualtat sobirana i integritat territorial dels estats, així com de no-intervenció en els assumptes interns d'altres estats.

2. Res del que disposa aquesta Convenció faculta un Estat Part per exercir, en el territori d'un altre Estat, jurisdicció o funcions que el dret intern d'aquest Estat reservi exclusivament a les seves autoritats.

CAPÍTOL II

Mesures preventives

Article 5. *Polítiques i pràctiques de prevenció de la corrupció.*

1. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, ha de formular i aplicar o mantenir en vigor polítiques coordinades i eficaces contra la corrupció que promoguin la participació de la societat i reflecteixin els principis de l'imperi de la llei, la deguda gestió dels assumptes públics i els béns públics, la integritat, la transparència i l'obligació de retre comptes.

2. Cada Estat Part ha de procurar establir i fomentar pràctiques eficaces encaminades a prevenir la corrupció.

3. Cada Estat Part ha de procurar avaluar periòdicament els instruments jurídics i les mesures administratives pertinents a fi de determinar si són adequats per combatre la corrupció.

4. Els estats Part, segons sigui procedent i de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, han de col·laborar entre si i amb les organitzacions internacionals i regionals pertinents en la promoció i formulació de les mesures esmentades en aquest article. Aquesta col·laboració pot comprendre la participació en programes i projectes internacionals destinats a prevenir la corrupció.

Article 6. *Òrgan o òrgans de prevenció de la corrupció.*

1. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, ha de garantir l'existència d'un òrgan o òrgans, segons sigui procedent, encarregats de prevenir la corrupció amb mesures com ara:

a) L'aplicació de les polítiques a què fa al·lusió l'article 5 d'aquesta Convenció i, quan sigui procedent, la supervisió i coordinació de la posada en pràctica d'aquestes polítiques;

b) L'augment i la difusió dels coneixements en matèria de prevenció de la corrupció.

2. Cada Estat Part ha d'atorgar a l'òrgan o als òrgans esmentats en el paràgraf 1 d'aquest article la independència necessària, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, perquè puguin exercir les seves funcions de manera eficaç i sense cap influència indeguda. Els han de proporcionar els recursos materials i el personal especialitzat que siguin necessaris, així com la capacitació que el personal pugui requerir per a l'exercici de les seves funcions.

3. Cada Estat Part ha de comunicar al secretari general de les Nacions Unides el nom i l'adreça de l'autoritat o les autoritats que puguin ajudar altres estats Part a formular i aplicar mesures concretes de prevenció de la corrupció.

Article 7. *Sector públic.*

1. Cada Estat Part, quan sigui apropiat i de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, ha de procurar adoptar sistemes de convocatòria, contractació, retenció, promoció i jubilació d'empleats públics i, quan sigui procedent, altres funcionaris públics no elegits, o mantenir i enfortir aquests sistemes. Aquests:

a) S'han de basar en principis d'eficiència i transparència, i en criteris objectius com el mèrit, l'equitat i l'aptitud;

b) Han d'incloure procediments adequats de selecció i formació dels titulars de càrrecs públics que es considerin especialment vulnerables a la corrupció, així com, quan sigui procedent, la rotació d'aquestes persones a altres càrrecs;

c) Han de fomentar una remuneració adequada i escales de sou equitatives, tenint en compte el nivell de desenvolupament econòmic de l'Estat Part;

d) Han de promoure programes de formació i capacitació que els permetin complir els requisits d'exercici correcte, honorable i degut de les seves funcions i els proporcionin capacitació especialitzada i apropiada perquè siguin més conscients dels riscos de corrupció inherents a l'exercici de les seves funcions. Aquests programes poden fer referència a codis o normes de conducta en les esferes pertinents.

2. Cada Estat Part també ha de considerar la possibilitat d'adoptar mesures legislatives i administratives apropiades, de conformitat amb els objectius d'aquesta Convenció i de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, a fi d'establir criteris per a la candidatura i elecció a càrrecs públics.

3. Cada Estat Part també ha de considerar la possibilitat d'adoptar mesures legislatives i administratives apropiades, de conformitat amb els objectius d'aquesta Convenció i de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, per augmentar la transparència respecte al finançament de candidatures a càrrecs públics electius i, quan sigui procedent, respecte al finançament dels partits polítics.

4. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, ha de procurar adoptar sistemes destinats a promoure la transparència i a prevenir conflictes d'interessos, o a mantenir i enfortir aquests sistemes.

Article 8. *Codis de conducta per a funcionaris públics.*

1. Per tal de combatre la corrupció, cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, ha de promoure, entre altres coses, la integritat, l'honestedat i la responsabilitat entre els funcionaris públics.

2. En particular, cada Estat Part ha de procurar aplicar, en els seus propis ordenaments institucionals i jurídics, codis o normes de conducta per al compliment correcte, honorable i degut de les funcions públiques.

3. Amb vista a aplicar les disposicions d'aquest article, cada Estat Part, quan sigui procedent i de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, ha de prendre nota de les iniciatives pertinents de les organitzacions regionals, interregionals i multilaterals, com ara el Codi internacional de conducta per als titulars de càrrecs públics, que figura a l'annex de la Resolució 51/59 de l'Assemblea General de 12 de desembre de 1996.

4. Cada Estat Part també ha de considerar, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, la possibilitat d'establir mesures i sistemes per facilitar que els funcionaris públics denunciïn qualsevol acte de corrupció a les autoritats competents quan en tinguin coneixement en l'exercici de les seves funcions.

5. Cada Estat Part ha de procurar, quan sigui procedent i de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, establir mesures i sistemes per exigir als funcionaris públics que facin declaracions a les autoritats competents en relació, entre altres coses, amb les seves activitats externes i amb feines, inversions, actius i regals o beneficis importants que puguin donar lloc a un conflicte d'interessos respecte a les seves atribucions com a funcionaris públics.

6. Cada Estat Part ha de considerar la possibilitat d'adoptar, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, mesures disciplinàries o d'una altra índole contra qualsevol funcionari públic que transgredeixi els codis o les normes establerts de conformitat aquest article.

Article 9. *Contractació pública i gestió de la hisenda pública.*

1. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, ha d'adoptar les mesures necessàries per establir sistemes apropiats de contractació pública, basats en la transparència, la competència i criteris objectius d'adopció de decisions, que siguin eficaços, entre altres coses, per prevenir la corrupció. Aquests sistemes, en l'aplicació dels quals es poden tenir en compte valors mínims apropiats, han d'abordar, entre altres coses:

- a) La difusió pública d'informació relativa a procediments de contractació pública i contractes, inclosa la informació sobre licitacions i informació pertinent o oportuna sobre l'adjudicació de contractes, a fi que els licitadors potencials disposin del temps suficient per preparar i presentar les seves ofertes;
- b) La formulació prèvia de les condicions de participació, inclosos els criteris de selecció i adjudicació i les regles de licitació, així com la seva publicació;
- c) L'aplicació de criteris objectius i predeterminats per a l'adopció de decisions sobre contractació pública a fi de facilitar la verificació ulterior de l'aplicació correcta de les regles o els procediments;
- d) Un mecanisme eficaç d'examen intern, inclòs un sistema eficaç d'apel·lació, per garantir recursos i solucions legals en cas que no es respectin les regles o els procediments establerts d'acord amb aquest paràgraf;
- e) Quan sigui procedent, l'adopció de mesures per reglamentar les qüestions relatives al personal encarregat de la contractació pública, en particular declaracions d'interès respecte a determinades contractacions públiques, procediments de preselecció i requisits de capacitació.

2. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic ha d'adoptar mesures apropiades per promoure la transparència, i l'obligació de retre comptes en la gestió de la hisenda pública. Aquestes mesures han d'incloure, entre altres coses:

- a) Procediments per a l'aprovació del pressupost nacional;
- b) La presentació oportuna d'informació sobre despeses i ingressos;
- c) Un sistema de normes de comptabilitat i auditoria, així com la supervisió corresponent;
- d) Sistemes eficaços i eficients de gestió de riscos i control intern; i
- e) Quan sigui procedent, l'adopció de mesures correctives en cas d'incompliment dels requisits que estableix aquest paràgraf.

3. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries en els àmbits civil i administratiu per preservar la integritat dels llibres i registres comptables, estats financers o altres documents relacionats amb les despeses i els ingressos públics i per prevenir la falsificació d'aquests documents.

Article 10. *Informació pública.*

Tenint en compte la necessitat de combatre la corrupció, cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per augmentar la transparència en la seva administració pública, fins i tot pel que fa a la seva organització, funcionament i processos d'adopció de decisions, quan sigui procedent. Aquestes mesures poden incloure, entre altres coses:

- a) La instauració de procediments o reglamentacions que permetin al públic en general obtenir, quan sigui procedent, informació sobre l'organització, el funcionament i

els processos d'adopció de decisions de la seva administració pública i, amb el degut respecte a la protecció de la intimitat i de les dades personals, sobre les decisions i actes jurídics que incumbeixin al públic;

b) La simplificació dels procediments administratius, quan sigui procedent, a fi de facilitar l'accés del públic a les autoritats encarregades de l'adopció de decisions; i

c) La publicació d'informació, el que pot incloure informes periòdics sobre els riscos de corrupció en la seva administració pública.

Article 11. *Mesures relatives en poder judicial i al ministeri públic.*

1. Tenint presents la independència del poder judicial i el seu paper decisiu en la lluita contra la corrupció, cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic i sense detriment de la independència del poder judicial, ha d'adoptar mesures per reforçar la integritat i evitar qualsevol oportunitat de corrupció entre els membres del poder judicial. Aquestes mesures poden incloure normes que regulin la conducta dels membres del poder judicial.

2. Es poden formular i aplicar al ministeri públic mesures amb idèntica finalitat a les adoptades de conformitat amb el paràgraf 1 d'aquest article en els estats part en què aquesta institució no formi part del poder judicial però gaudeixi d'independència anàloga.

Article 12. *Sector privat.*

1. Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, ha d'adoptar mesures per prevenir la corrupció i millorar les normes comptables i d'auditoria en el sector privat, així com, quan sigui procedent, preveure sancions civils, administratives o penals eficaços, proporcionades i dissuasives en cas d'incompliment d'aquestes mesures.

2. Les mesures que s'adoptin per assolir aquests fins poden consistir, entre altres coses, a:

- a) Promoure la cooperació entre els organismes encarregats de fer complir la llei i les entitats privades pertinents;
- b) Promoure la formulació de normes i procediments encaminats a salvaguardar la integritat de les entitats privades pertinents, inclosos codis de conducta per al correcte, honorable i degut exercici de les activitats comercials i de totes les professions pertinents i per a la prevenció de conflictes d'interessos, així com per a la promoció de l'ús de bones pràctiques comercials entre les empreses i en les relacions contractuals de les empreses amb l'Estat;
- c) Promoure la transparència entre entitats privades, incloses, quan sigui procedent, mesures relatives a la identitat de les persones jurídiques i naturals involucrades a l'establiment i la gestió d'empreses;
- d) Prevenir la utilització indeguda dels procediments que regulen les entitats privades, inclosos els procediments relatius a la concessió de subsidis i llicències per les autoritats públiques per a activitats comercials;
- e) Prevenir els conflictes d'interessos imposant restriccions apropiades, durant un període raonable, a les activitats professionals d'exfuncionaris públics o a la contractació de funcionaris públics en el sector privat després de la seva renúncia o jubilació quan aquestes activitats o aquesta contractació estiguin directament relacionades amb les funcions desenvolupades o supervisades per aquests funcionaris públics durant la seva permanència en el càrrec;
- f) Vetllar perquè les empreses privades, tenint en compte la seva estructura i dimensions, disposin de suficients controls comptables interns per ajudar a prevenir i detectar els actes de corrupció i perquè els comptes i els estats financers requerits d'aquestes empreses privades estiguin subjectes a procediments apropiats d'auditoria i certificació.

3. A fi de prevenir la corrupció, cada Estat Part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries, de conformitat amb les seves lleis i reglaments interns relatius al manteniment de llibres i registres, la divulgació d'estats financers i les normes de comptabilitat i auditoria, per prohibir els següents actes realitzats amb la finalitat de cometre qualssevol dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció:

- a) L'establiment de comptes no registrats en llibres;
- b) La realització d'operacions no registrades en llibres o mal consignades;
- c) El registre de despeses inexistents;
- d) El l'assentament de despeses en els llibres de comptabilitat amb indicació incorrecta del seu objecte;
- e) La utilització de documents falsos; i
- f) La destrucció deliberada de documents de comptabilitat abans del termini previst a la llei.

4. Cada Estat Part ha de denegar la deducció tributària respecte a despeses que constitueixin suborn, que és un dels elements constitutius dels delictes tipificats d'acord amb els articles 15 i 16 d'aquesta Convenció i, quan sigui procedent, respecte d'altres despeses que hagin tingut com a objecte promoure un comportament corrupte.

Article 13. *Participació de la societat.*

1. Cada Estat Part ha d'adoptar mesures adequades, dins dels mitjans de què disposi i de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, per fomentar la participació activa de persones i grups que no pertanyin al sector públic, com ara la societat civil, les organitzacions no governamentals i les organitzacions amb base en la comunitat, en la prevenció i la lluita contra la corrupció, i per sensibilitzar l'opinió pública respecte a l'existència, les causes i la gravetat de la corrupció, així com l'amenaça que aquesta representa. Aquesta participació s'hauria de reforçar amb mesures com les següents:

- a) Augmentar la transparència i promoure la contribució de la ciutadania als processos d'adopció de decisions;
- b) Garantir l'accés eficaç del públic a la informació;
- c) Dur a terme activitats d'informació pública per fomentar la intransigència amb la corrupció, així com programes d'educació pública, inclosos programes escolars i universitaris;
- d) Respectar, promoure i protegir la llibertat de buscar, rebre, publicar i difondre informació relativa a la corrupció. Aquesta llibertat pot estar subjecta a determinades restriccions, que han d'estar expressament fixades per la llei i ser necessàries per:

- i) Garantir el respecte als drets o la reputació de tercers;
- ii) Salvaguardar la seguretat nacional, l'ordre públic o la salut o la moral públiques.

2. Cada Estat Part ha d'adoptar mesures apropiades per garantir que el públic tingui coneixement dels òrgans pertinents de lluita contra la corrupció esmentats en aquesta Convenció i facilitar l'accés als esmentats òrgans; quan sigui procedent, per a la denúncia, fins i tot anònima, de qualssevol incidents que es puguin considerar constitutius d'un delicte tipificat d'acord amb aquesta Convenció.

Article 14. *Mesures per prevenir el blanqueig de diner.*

1. Cada Estat Part:

a) Ha d'establir un ampli règim intern de reglamentació i supervisió dels bancs i les institucions financeres no bancàries, incloses les persones naturals o jurídiques que prestin serveis oficials o oficiosos de transferència de diners o valors i, quan sigui procedent, d'altres òrgans situats dins de la seva jurisdicció que siguin particularment susceptibles

d'utilització per al blanqueig de diner, a fi de prevenir i detectar totes les formes de blanqueig de diner, i en aquest règim s'ha de posar èmfasi en els requisits relatius a la identificació del client i, quan sigui procedent, del beneficiari final, a l'establiment de registres i a la denúncia de les transaccions sospitoses;

b) Ha de garantir, sense perjudici de l'aplicació de l'article 46 d'aquesta Convenció, que les autoritats d'administració, reglamentació i compliment de la llei i altres autoritats encarregades de combatre el blanqueig de diner (incloses, quan sigui pertinent d'acord amb el dret intern, les autoritats judicials) siguin capaces de cooperar i intercanviar informació en els àmbits nacional i internacional, de conformitat amb les condicions prescrites en el dret intern i, amb aquesta finalitat, s'ha de considerar la possibilitat d'establir una dependència d'intel·ligència financera que serveixi de centre nacional de recopilació, anàlisi i difusió d'informació sobre possibles activitats de blanqueig de diner.

2. Els estats part han de considerar la possibilitat d'aplicar mesures viables per detectar i vigilar el moviment transfronterer d'efectiu i de títols negociables pertinents, amb subjecció a salvaguardes que garanteixin la deguda utilització de la informació i sense restringir de cap manera la circulació de capitals lícits. Aquestes mesures poden incloure l'exigència que els particulars i les entitats comercials notifiquin les transferències transfrontereres de quantitats elevades d'efectiu i de títols negociables pertinents.

3. Els estats part han de considerar la possibilitat d'aplicar mesures apropiades i viables per exigir a les institucions financeres, incloses les que remeten diners, que:

- a) Incloguin en els formularis de transferència electrònica de fons i missatges connexos informació exacta i vàlida sobre el remitent;
- b) Mantinguin aquesta informació durant tot el cicle de pagaments; i
- c) Examinin de manera més minuciosa les transferències de fons que no continguin informació completa sobre el remitent.

4. En establir un règim intern de reglamentació i supervisió d'acord aquest article, i sense perjudici del que disposi qualsevol altre article d'aquesta Convenció, s'insta els estats part perquè utilitzin com a guia les iniciatives pertinents de les organitzacions regionals, interregionals i multilaterals de lluita contra el blanqueig de diner.

5. Els estats part s'han d'esforçar per establir i promoure la cooperació a escala mundial, regional, subregional i bilateral entre les autoritats judicials, de compliment de la llei i de la reglamentació financera a fi de combatre el blanqueig de diner.

CAPÍTOL III

Penalització i aplicació de la llei

Article 15. *Suborn de funcionaris públics nacionals.*

Cada Estat Part ha d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delicte, quan es cometin intencionadament:

a) La promesa, l'ofertament o la concessió a un funcionari públic, en forma directa o indirecta, d'un benefici indegut que redundi en el seu propi profit o en el d'una altra persona o entitat amb la finalitat que aquest funcionari actuï o s'abstingui d'actuar en el compliment de les seves funcions oficials;

b) La sol·licitud o acceptació per un funcionari públic, en forma directa o indirecta, d'un benefici indegut que redundi en el seu propi profit o en el d'una altra persona o entitat amb la finalitat que el funcionari actuï o s'abstingui d'actuar en el compliment de les seves funcions oficials.

Article 16. *Suborn de funcionaris públics estrangers i de funcionaris d'organitzacions internacionals públiques.*

1. Cada Estat Part ha d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, quan es cometin intencionadament, la promesa, l'oferiment o la concessió, en forma directa o indirecta, a un funcionari públic estranger o a un funcionari d'una organització internacional pública, d'un benefici indegut que redundi en el seu propi profit o en el d'una altra persona o entitat amb la finalitat que el funcionari actuï o s'abstingui d'actuar en l'exercici de les seves funcions oficials per obtenir o mantenir alguna transacció comercial o un altre benefici indegut en relació amb la realització d'activitats comercials internacionals,

2. Cada Estat Part ha de considerar la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, quan es cometin intencionadament, la sol·licitud o acceptació per un funcionari públic estranger o un funcionari d'una organització internacional pública, en forma directa o indirecta, d'un benefici indegut que redundi en el seu propi profit o en el d'una altra persona o entitat, amb la finalitat que el funcionari actuï o s'abstingui d'actuar en l'exercici de les seves funcions oficials.

Article 17. *Malversació o peculat, apropiació indeguda o altres formes de desviació de béns per un funcionari públic.*

Cada Estat Part ha d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, quan es cometin intencionadament, la malversació o el peculat, l'apropriació indeguda o altres formes de desviació per un funcionari públic, en benefici propi o de tercers o altres entitats, de béns, fons o títols públics o privats, o qualsevol altra cosa de valor que s'hagi confiat al funcionari en virtut del seu càrrec.

Article 18. *Tràfic d'influències.*

Cada Estat Part ha de considerar la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, quan es cometin intencionadament:

a) La promesa, l'oferiment o la concessió a un funcionari públic o a qualsevol altra persona, en forma directa o indirecta, d'un benefici indegut amb la finalitat que el funcionari públic o la persona abusi de la seva influència real o suposada per obtenir d'una Administració o autoritat de l'Estat Part un benefici indegut que redundi en profit de l'instigador original de l'acte o de qualsevol altra persona;

b) La sol·licitud o acceptació per part d'un funcionari públic o qualsevol altra persona, en forma directa o indirecta, d'un benefici indegut que redundi en el seu profit o el d'una altra persona amb la finalitat que el funcionari públic o la persona abusi de la seva influència real o suposada per obtenir d'una Administració o autoritat de l'Estat Part un benefici indegut.

Article 19. *Abús de funcions.*

Cada Estat Part ha de considerar la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, quan es cometin intencionadament, l'abús de funcions o del càrrec, és a dir, la realització o omissió d'un acte, en violació de la llei, per part d'un funcionari públic en l'exercici de les seves funcions, amb la finalitat d'obtenir un benefici indegut per a si mateix o per a una altra persona o entitat.

Article 20. *Enriquiment il·lícit.*

Amb subjecció a la seva constitució i als principis fonamentals del seu ordenament jurídic, cada Estat Part ha de considerar la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, quan es cometin intencionadament, l'enriquiment il·lícit, és a dir, l'increment significatiu del patrimoni d'un funcionari públic respecte als seus ingressos legítims que no pugui ser raonablement justificat per ell.

Article 21. *Suborn en el sector privat.*

Cada Estat Part ha de considerar la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, quan es cometin intencionadament en el curs d'activitats econòmiques, financeres o comercials:

a) La promesa, l'oferiment o la concessió, en forma directa o indirecta, a una persona que dirigeixi una entitat del sector privat o hi compleixi qualsevol funció, d'un benefici indegut que redundi en el seu propi profit o en el d'una altra persona, amb la finalitat que, faltant al deure inherent a les seves funcions, actuï o s'abstingui d'actuar;

b) La sol·licitud o acceptació, en forma directa o indirecta, per una persona que dirigeixi una entitat del sector privat o hi compleixi qualsevol funció, d'un benefici indegut que redundi en el seu propi profit o en el d'una altra persona, amb la finalitat que, faltant al deure inherent a les seves funcions, actuï o s'abstingui d'actuar.

Article 22. *Malversació o peculat de béns en el sector privat.*

Cada Estat Part ha de considerar la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, quan es cometin intencionadament en el curs d'activitats econòmiques, financeres o comercials, la malversació o el peculat, per una persona que dirigeixi una entitat del sector privat o hi compleixi qualsevol funció, de qualssevol béns, fons o títols privats o de qualsevol altra cosa de valor que s'hagin confiat a aquesta persona per raó del seu càrrec.

Article 23. *Blanqueig del producte del delictes.*

1. Cada Estat Part ha d'adoptar, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, quan es cometin intencionadament:

a) i) La conversió o la transferència de béns, sabent que aquests béns són producte del delictes, amb el propòsit d'amagar o dissimular l'origen il·lícit dels béns o ajudar qualsevol persona involucrada en la comissió del delictes determinant a eludir les conseqüències jurídiques dels seus actes;

ii) L'ocultació o dissimulació de la vertadera naturalesa, l'origen, la ubicació, la disposició, el moviment o la propietat de béns o del legítim dret a aquests, sabent que aquests béns són producte del delictes;

b) Amb subjecció als conceptes bàsics del seu ordenament jurídic:

i) L'adquisició, possessió o utilització de béns, sabent que, en el moment de rebre'ls, són producte del delictes;

ii) La participació en la comissió de qualssevol delictes tipificats d'acord aquest article, així com l'associació i la confabulació per cometre'ls, la temptativa de cometre'ls i l'ajuda, la incitació, la facilitació i l'assessorament en nom de la seva comissió.

2. Per als fins de l'aplicació o posada en pràctica del paràgraf 1 d'aquest article:

a) Cada Estat Part ha de vetllar per aplicar el paràgraf 1 d'aquest article a la gamma més àmplia possible de delictes determinants;

b) Cada Estat Part ha d'incloure com a delictes determinants, com a mínim, una àmplia gamma de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció;

c) Als efectes de l'apartat b) supra, entre els delictes determinants s'inclouen els delictes comesos tant dins com fora de la jurisdicció de l'Estat Part interessat. No obstant això, els delictes comesos fora de la jurisdicció d'un Estat Part constitueixen delictes determinant sempre que l'acte corresponent sigui delictes d'acord amb el dret intern de l'Estat en què s'hagi comès i constitueixi així mateix delictes d'acord amb el dret intern de l'Estat Part que apliqui o posi en pràctica el present article si el delictes s'ha comès allà;

d) Cada Estat Part ha de proporcionar al secretari general de les Nacions Unides una còpia de les seves lleis destinades a donar aplicació al present article i de qualsevol esmena ulterior que es faci a aquestes lleis o una descripció d'aquesta;

e) Si així ho requereixen els principis fonamentals del dret intern d'un Estat Part, es pot disposar que els delictes enunciats en el paràgraf 1 d'aquest article no s'apliquin a les persones que hagin comès el delictes determinant.

Article 24. *Encobriment.*

Sense perjudici del que disposa l'article 23 d'aquesta Convenció, cada Estat Part ha de considerar la possibilitat d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, quan es cometin intencionadament després de la comissió de qualssevol dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció però sense haver-hi participat, l'encobriment o la retenció continuada de béns sabent que els esmentats béns són producte de qualssevol dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

Article 25. *Obstrucció de la justícia.*

Cada Estat Part ha d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, quan es cometin intencionadament:

a) L'ús de la força física, amenaces o intimidació, o la promesa, l'oferiment o la concessió d'un benefici indegut per induir una persona a prestar fals testimoni o a obstaculitzar la prestació de testimoni o l'aportació de proves en processos en relació amb la comissió dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció;

b) L'ús de força física, amenaces o intimidació per obstaculitzar el compliment de les funcions oficials d'un funcionari de la justícia o dels serveis encarregats de fer complir la llei en relació amb la comissió dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció. Res del que preveu el present article menyscaba el dret dels estats part a disposar de legislació que protegeixi altres categories de funcionaris públics.

Article 26. *Responsabilitat de les persones jurídiques.*

1. Cada Estat Part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries, de conformitat amb els seus principis jurídics, a fi d'establir la responsabilitat de persones jurídiques per la seva participació en delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

2. Amb subjecció als principis jurídics de l'Estat Part, la responsabilitat de les persones jurídiques pot ser d'índole penal, civil o administrativa.

3. Aquesta responsabilitat existeix sense perjudici de la responsabilitat penal que incumbeixi les persones naturals que hagin comès els delictes.

4. Cada Estat Part ha de vetllar en particular perquè s'imposin sancions penals o no penals eficaces, proporcionades i dissuasives, incloses sancions monetàries, a les persones jurídiques considerades responsables d'acord amb aquest article.

Article 27. *Participació i temptativa.*

1. Cada Estat Part ha d'adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, de conformitat amb el seu dret intern, qualsevol forma de participació, encara que sigui com a còmplice, col·laborador o instigador, en un delictes tipificat d'acord amb aquesta Convenció.

2. Cada Estat Part pot adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, de conformitat amb el seu dret intern, qualsevol temptativa de cometre un delictes tipificat d'acord amb aquesta Convenció.

3. Cada Estat Part pot adoptar les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per tipificar com a delictes, de conformitat amb el seu dret intern, la preparació amb vista a cometre un delictes tipificat d'acord amb aquesta Convenció.

Artículo 28. *Coneixement, intenció i propòsit com a elements d'un delictes.*

El coneixement, la intenció o el propòsit que es requereixen com a element d'un delictes tipificat d'acord amb aquesta Convenció es poden inferir de circumstàncies fàctiques objectives.

Article 29. *Prescripció.*

Cada Estat Part ha d'establir, quan sigui procedent, d'acord amb el seu dret intern, un termini de prescripció ampli per iniciar processos per qualssevol dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció i establir un termini més gran o interrompre la prescripció quan el presumpte delinqüent hagi eludit l'administració de justícia.

Article 30. *Procés, sentència i sancions.*

1. Cada Estat Part ha de penalitzar la comissió dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció amb sancions que tinguin en compte la gravetat d'aquests delictes.

2. Cada Estat Part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per establir o mantenir, de conformitat amb el seu ordenament jurídic i els seus principis constitucionals, un equilibri apropiat entre qualssevol immunitats o prerrogatives jurisdiccionals atorgades als seus funcionaris públics per al compliment de les seves funcions i la possibilitat, si és necessari, de procedir efectivament a la investigació, l'enjudiciament i la sentència dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

3. Cada Estat Part ha de vetllar perquè s'exerceixin qualssevol facultats legals discrecionals de què disposi de conformitat amb el seu dret intern en relació amb l'enjudiciament de persones pels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció a fi de donar màxima eficàcia a les mesures adoptades per fer complir la llei respecte a aquests delictes, tenint degudament en compte la necessitat de prevenir-los.

4. Quan es tracti de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció, cada Estat Part ha d'adoptar mesures apropiades, de conformitat amb el seu dret intern i prenent degudament en consideració els drets de la defensa, per procurar que, en imposar condicions en relació amb la decisió de concedir la llibertat tot esperant el judici o l'apel·lació, es tingui present la necessitat de garantir la compareixença de l'acusat en qualsevol procediment penal ulterior.

5. Cada Estat Part ha de tenir en compte la gravetat dels delictes pertinents en considerar l'eventualitat de concedir la llibertat anticipada o la llibertat condicional a persones que hagin estat declarades culpables d'aquests delictes.

6. Cada Estat Part ha de considerar la possibilitat d'establir, en la mesura que això sigui concordant amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, procediments en virtut dels quals un funcionari públic que sigui acusat d'un delictes tipificat d'acord amb aquesta Convenció pugui ser destituït, suspès o reassignat, quan sigui procedent, per l'autoritat corresponent, tenint present el respecte al principi de presumpció d'innocència.

7. Quan, la gravetat de la falta ho justifiqui i en la mesura que això sigui concordant amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, cada Estat Part ha de considerar la possibilitat d'establir procediments per inhabilitar, per manament judicial o un altre mitjà apropiat i per un període determinat pel seu dret intern, les persones condemnades per delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció per:

- a) Exercir càrrecs públics; i
- b) Exercir càrrecs en una empresa de propietat total o parcial de l'Estat.

8. El paràgraf 1 d'aquest article no menyscaba l'exercici de facultats disciplinàries pels organismes competents contra empleats públics.

9. Res del que disposa aquesta Convenció afecta el principi que la descripció dels delictes tipificats d'acord amb aquesta i dels mitjans jurídics de defensa aplicables o altres principis jurídics que regulen la legalitat d'una conducta queda reservada al dret intern dels estats part i que aquests delictes han de ser perseguits i sancionats de conformitat amb aquest dret.

10. Els estats part han de procurar promoure la reinserció social de les persones condemnades per delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

Article 31. Embargament preventiu, confiscació i decomís.

1. Cada Estat Part ha d'adoptar, en el major grau en què ho permeti el seu ordenament jurídic intern, les mesures que siguin necessàries per autoritzar el decomís:

a) Del producte de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció o de béns el valor dels quals correspongui al de l'esmentat producte;

b) Dels béns, equip o altres instruments utilitzats o destinats a utilitzar-se en la comissió dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

2. Cada Estat Part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per permetre la identificació, la localització, l'embargament preventiu o la confiscació de qualsevol bé a què faci referència el paràgraf 1 d'aquest article amb vista al seu eventual decomís.

3. Cada Estat Part ha d'adoptar, de conformitat amb el seu dret intern, les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per regular l'administració, per part de les autoritats competents, dels béns embargats, incautats o decomissats compresos en els paràgrafs 1 i 2 d'aquest article.

4. Quan aquest producte del delictes s'hagi transformat o convertit parcialment o totalment en altres béns, aquests han de ser objecte de les mesures aplicables a l'esmentat producte d'acord amb aquest article.

5. Quan aquest producte del delictes s'hagi barrejat amb béns adquirits de fonts lícites, aquests béns han de ser objecte de decomís fins al valor estimat del producte barrejat, sense detriment de qualsevol altra facultat d'embargament preventiu o confiscació.

6. Els ingressos o altres beneficis derivats d'aquest producte del delictes de béns en els quals s'hagi transformat o convertit l'esmentat producte o de béns amb els quals s'hagi barrejat aquest producte del delictes també han de ser objecte

de les mesures previstes en aquest article, de la mateixa manera i en el mateix grau que el producte del delictes.

7. Als efectes d'aquest article i de l'article 55 d'aquesta Convenció, cada Estat Part ha de facultar els seus tribunals o altres autoritats competents per ordenar la presentació o la confiscació de documents bancaris, financers o comercials. Els estats part no es poden negar a aplicar les disposicions d'aquest paràgraf emparant-se en el secret bancari.

8. Els estats part poden considerar la possibilitat d'exigir a un delinqüent que demostrï l'origen lícit del presumpte producte del delictes o d'altres béns exposats a decomís, en la mesura que això sigui conforme amb els principis fonamentals del seu dret intern i amb l'índole del procés judicial o altres processos.

9. Les disposicions d'aquest article no s'han d'interpretar en perjudici dels drets de tercers de bona fe.

10. Res del que disposa aquest article afecta el principi que les mesures que preveu s'han de definir i aplicar de conformitat amb el dret intern dels estats part i amb subjecció a aquest.

Article 32. Protecció de testimonis, perits i víctimes.

1. Cada Estat Part ha d'adoptar mesures apropiades, de conformitat amb el seu ordenament jurídic intern i dins de les seves possibilitats, per protegir de manera eficaç contra eventuais actes de represàlia o intimidació els testimonis i perits que prestin testimoni sobre delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció, així com, quan sigui procedent, als seus familiars i altres persones pròximes.

2. Les mesures que preveu el paràgraf 1 d'aquest article poden consistir, entre altres coses, sense perjudici dels drets de l'acusat i inclòs el dret a les garanties processals, a:

a) Establir procediments per a la protecció física d'aquestes persones, inclosa, en la mesura que sigui necessari i possible, la seva reubicació, i permetre, quan sigui procedent, la prohibició total o parcial de revelar informació sobre la seva identitat i el seu parador;

b) Establir normes probatòries que permetin que els testimonis i perits prestin testimoni sense posar en perill la seguretat d'aquestes persones, per exemple acceptant el testimoni mitjançant tecnologies de comunicació com ara la videoconferència o altres mitjans adequats.

3. Els estats part han de considerar la possibilitat de subscriure acords o arranaments amb altres estats per a la reubicació de les persones esmentades en el paràgraf 1 d'aquest article.

4. Les disposicions d'aquest article també s'apliquen a les víctimes en la mesura que siguin testimonis.

5. Cada Estat Part ha de permetre, amb subjecció al seu dret intern, que es presentin i es considerin les opinions i preocupacions de les víctimes en etapes apropiades de les actuacions penals contra els delinqüents sense que això menyscabi els drets de la defensa.

Article 33. Protecció dels denunciants.

Cada Estat Part ha de considerar la possibilitat d'incorporar en el seu ordenament jurídic intern mesures apropiades per proporcionar protecció contra qualsevol tracte injustificat a les persones que denunciïn davant les autoritats competents, de bona fe i amb motius raonables, qualssevol fets relacionats amb delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

Article 34. Conseqüències dels actes de corrupció.

Amb la deguda consideració dels drets adquirits de bona fe per tercers, cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, ha d'adoptar mesures per eliminar les conseqüències dels actes de corrupció. En

aquest context, els estats part poden considerar la corrupció un factor pertinent en procediments jurídics encaminats a anul·lar o deixar sense efecte un contracte o a revocar una concessió o un altre instrument semblant, o adoptar qualsevol altra mesura correctiva.

Article 35. Indemnització per danys i perjudicis.

Cada Estat Part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries, de conformitat amb els principis del seu dret intern, per garantir que les entitats o persones perjudicades com a conseqüència d'un acte de corrupció tinguin dret a iniciar una acció legal contra els responsables d'aquests danys i perjudicis a fi d'obtenir una indemnització.

Article 36. Autoritats especialitzades.

Cada Estat Part, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, s'ha d'assegurar que disposa d'un o més òrgans o persones especialitzades en la lluita contra la corrupció mitjançant l'aplicació coercitiva de la llei. Aquest òrgan o òrgans o aquestes persones han de gaudir de la independència necessària, de conformitat amb els principis fonamentals de l'ordenament jurídic de l'Estat Part, perquè puguin exercir les seves funcions amb eficàcia i sense pressions indegudes. S'ha de proporcionar a aquestes persones o al personal d'aquest òrgan o òrgans formació adequada i recursos suficients per a l'exercici de les seves funcions.

Article 37. Cooperació amb les autoritats encarregades de fer complir la llei.

1. Cada Estat Part ha d'adoptar mesures apropiades per encoratjar les persones que participin o hagin participat en la comissió de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció que proporcionin a les autoritats competents informació útil amb finalitats investigatives i probatòries, i que els prestin ajuda efectiva i concreta que pugui contribuir a privar els delinqüents del producte del delictes, així com a recuperar aquest producte.

2. Cada Estat Part ha de considerar la possibilitat de preveure, en casos apropiats, la mitigació de la pena de qualsevol persona acusada que presti cooperació substancial en la investigació o l'enjudiciament dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

3. Cada Estat Part ha de considerar la possibilitat de preveure, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, la concessió d'immunitat judicial a qualsevol persona que presti cooperació substancial en la investigació o l'enjudiciament dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

4. La protecció d'aquestes persones ha de ser, mutatis mutandis, la que preveu l'article 32 d'aquesta Convenció.

5. Quan les persones esmentades al paràgraf 1 d'aquest article estiguin en un Estat Part i puguin prestar cooperació substancial a les autoritats competents d'un altre Estat Part, els estats part interessats poden considerar la possibilitat de subscriure acords o arranjaments, de conformitat amb el seu dret, intern, respecte a l'eventual concessió, per l'altre Estat Part, del tracte previst en els paràgrafs 2 i 3 d'aquest article.

Article 38. Cooperació entre organismes nacionals.

Cada Estat Part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries, de conformitat amb el seu dret intern, per encoratjar la cooperació entre, d'una banda, els seus organismes públics, així com els seus funcionaris públics, i, de l'altra, els seus organismes encarregats d'investigar i enjudiciar els delictes. Aquesta cooperació pot incloure:

a) Informar aquests últims organismes, per iniciativa de l'Estat Part, quan hi hagi motius raonables per sospitar que s'ha comès algun dels delictes tipificats d'acord amb els articles 15, 21 i 23 d'aquesta Convenció; o

b) Proporcionar a aquests organismes qualsevol la informació necessària, amb la sol·licitud prèvia.

Article 39. Cooperació entre els organismes nacionals i el sector privat.

1. Cada Estat Part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries, de conformitat amb el seu dret intern, per encoratjar la cooperació entre els organismes nacionals d'investigació i el ministeri públic, d'una banda, i les entitats del sector privat, en particular les institucions financeres, de l'altra, en qüestions relatives a la comissió dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

2. Cada Estat Part ha de considerar la possibilitat d'encoratjar els seus nacionals i altres persones que tinguin residència habitual en el seu territori a denunciar davant els organismes nacionals d'investigació i el ministeri públic la comissió de qualsevol delictes tipificat d'acord amb aquesta Convenció.

Article 40. Secret bancari.

Cada Estat Part ha de vetllar perquè, en el cas d'investigacions penals nacionals de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció, hi hagi en el seu ordenament jurídic intern mecanismes apropiats per salvar qualsevol obstacle que pugui sorgir com a conseqüència de l'aplicació de la legislació relativa al secret bancari.

Article 41. Antecedents penals.

Cada Estat Part pot adoptar les mesures legislatives o d'una altra índole que siguin necessàries per tenir en compte, en les condicions i per als fins que es considerin apropiats, qualsevol declaració prèvia de culpabilitat d'un presumpte delinqüent en un altre Estat a fi d'utilitzar aquesta informació en actuacions penals relatives a delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

Article 42. Jurisdicció.

1. Cada Estat Part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per establir la seva jurisdicció respecte als delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció quan:

a) El delictes es cometi en el seu territori; o
b) El delictes es cometi a bord d'un vaixell que enarbori el seu pavelló o d'una aeronau registrada de conformitat amb les seves lleis en el moment de la comissió.

2. Amb subjecció al que disposa l'article 4 d'aquesta Convenció, un Estat Part també pot establir la seva jurisdicció per conèixer d'aquests delictes quan:

a) El delictes es cometi contra un dels seus nacionals;
b) El delictes sigui comès per un dels seus nacionals o per una persona apàtrida que tingui la residència habitual en el seu territori; o
c) El delictes sigui un dels delictes tipificats d'acord amb l'incís ii) de l'apartat b) del paràgraf 1 de l'article 23 d'aquesta Convenció i es cometi fora del seu territori amb vista a la comissió, dins el seu territori, d'un delictes tipificat d'acord amb els incisos i) o ii) de l'apartat a) o a l'incís i) de l'apartat b) del paràgraf 1 de l'article 23 d'aquesta Convenció; o
d) El delictes es cometi contra l'Estat Part.

3. Als efectes de l'article 44 d'aquesta Convenció, cada Estat Part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per establir la seva jurisdicció respecte als delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció quan el presumpte delin-

qüent estigui en el seu territori i l'Estat Part no l'extradeixi pel sol fet de ser un dels seus nacionals.

4. Cada Estat Part també pot adoptar les mesures que siguin necessàries per establir la seva jurisdicció respecte als delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció quan el presumpte delinqüent estigui en el seu territori i l'Estat Part no l'extradeixi.

5. Si un Estat Part que exerceix la seva jurisdicció d'acord amb els paràgrafs 1 o 2 d'aquest article ha rebut una notificació, o ha sabut per un altre conducte, que altres estats part estan fent una investigació, un procés o una actuació judicial respecte als mateixos fets, les autoritats competents d'aquests estats part s'han de consultar, segons sigui procedent, a fi de coordinar les seves mesures.

6. Sense perjudici de les normes del dret internacional general, aquesta Convenció no exclou l'exercici de les competències penals establertes pels estats part de conformitat amb el seu dret intern.

CAPÍTOL IV

Cooperació internacional

Article 43. *Cooperació internacional.*

1. Els estats part han de cooperar en assumptes penals de conformitat amb el que disposen els articles 44 a 50 d'aquesta Convenció. Quan sigui procedent i estigui d'acord amb l'ordenament jurídic intern, els estats part han de considerar la possibilitat de prestar-se assistència en les investigacions i els procediments corresponents a qüestions civils i administratives relacionades amb la corrupció.

2. En qüestions de cooperació internacional, quan la doble incriminació sigui un requisit, aquest es considera acomplert si la conducta constitutiva del delictes respecte del qual se sol·licita assistència és delictes d'acord amb la legislació dels dos estats part, independentment de si les lleis de l'Estat Part requerit inclouen el delictes en la mateixa categoria o el denominen amb la mateixa terminologia que l'Estat Part requeridor.

Article 44 *Extradició.*

1. Aquest article s'aplica als delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció en cas que la persona que sigui objecte de la sol·licitud d'extradició estigui en el territori de l'Estat Part requerit, sempre que el delictes pel qual es demana l'extradició sigui punible d'acord amb el dret intern de l'Estat Part requeridor i de l'Estat Part requerit.

2. Sense perjudici del que disposa el paràgraf 1 d'aquest article, els estats part que tinguin una legislació que ho permeti poden concedir l'extradició d'una persona per qualssevol dels delictes compresos en aquesta Convenció que no siguin punibles d'acord amb el seu propi dret intern.

3. Quan la sol·licitud d'extradició inclogui diversos delictes, dels quals almenys un doni lloc a extradició d'acord amb el que disposa aquest article i alguns no donin lloc a extradició a causa del període de privació de llibertat que comporten però guardin relació amb els delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció, l'Estat Part requerit pot aplicar aquest article també respecte a aquests delictes.

4. Cadascun dels delictes als quals s'aplica aquest article s'ha de considerar inclòs entre els delictes que donen lloc a extradició en qualsevol tractat d'extradició vigent entre els estats part. Aquests es comprometen a incloure aquests delictes com a causa d'extradició en qualsevol tractat d'extradició que subscriuguin entre si. Els estats part la legislació dels quals ho permeti, en cas que aquesta Convenció serveixi de base per a l'extradició, no han de considerar de caràcter polític cap dels delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

5. Si un Estat Part que supedita l'extradició a l'existència d'un tractat rep una sol·licitud d'extradició d'un altre Estat Part amb el qual no el vincula cap tractat d'extradició, pot considerar aquesta Convenció com la base jurídica de l'extradició respecte als delictes als quals s'aplica aquest article.

6. Qualsevol Estat Part que supediti l'extradició a l'existència d'un tractat:

a) Ha d'informar en el moment de dipositar el seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació d'aquesta Convenció o d'adhesió a aquesta, el secretari general de les Nacions Unides de si considera o no aquesta Convenció com la base jurídica de la cooperació en matèria d'extradició en les seves relacions amb altres estats part en aquesta Convenció; i

b) Ha de procurar, si no considera aquesta Convenció com la base jurídica de la cooperació en matèria d'extradició, quan sigui procedent, subscriure tractats d'extradició amb altres estats part en aquesta Convenció a fi d'aplicar aquest article.

7. Els estats part que no supeditin l'extradició a l'existència d'un tractat han de reconèixer els delictes als quals s'aplica aquest article com la causa d'extradició entre aquests.

8. L'extradició està subjecta a les condicions previstes en el dret intern de l'Estat Part requerit o en els tractats d'extradició aplicables, incloses, entre altres causes, les relatives al requisit d'una pena mínima per a l'extradició i als motius pels quals l'Estat Part requerit pot denegar l'extradició.

9. Els estats part, de conformitat amb el seu dret intern, han de procurar agilitar els procediments d'extradició i simplificar els requisits probatoris corresponents respecte a qualsevol dels delictes als quals s'aplica aquest article.

10. A reserva del que disposin el seu dret intern i els seus tractats d'extradició, l'Estat Part requerit pot procedir, després d'haver-se assegurat que les circumstàncies ho justifiquen i tenen caràcter urgent, i a sol·licitud de l'Estat Part requeridor, a la detenció de la persona present en el seu territori l'extradició de la qual es demana o adoptar altres mesures adequades per garantir la compareixença d'aquesta persona en els procediments d'extradició.

11. L'Estat Part en el territori del qual hi hagi un presumpte delinqüent, si no l'extradeix respecte a un delictes al qual s'aplica aquest article pel sol fet de ser un dels seus nacionals, està obligat, prèvia sol·licitud de l'Estat Part que demana l'extradició, a sotmetre el cas sense demora injustificada a les seves autoritats competents als efectes d'enjudiciament. Les autoritats han d'adoptar la seva decisió i portar a terme les seves actuacions judicials de la mateixa manera com ho farien respecte a qualsevol altre delictes de caràcter greu d'acord amb el dret intern d'aquest Estat Part. Els estats part interessats han de cooperar entre si, en particular pel que fa als aspectes processals i probatoris, amb vista a garantir l'eficiència de les actuacions.

12. Quan el dret intern d'un Estat Part només li permeti extradir o lliurar d'alguna altra manera un dels seus nacionals amb la condició que aquesta persona sigui tornada a aquest Estat Part per complir la condemna imposada com a resultat del judici o procés pel qual es va sol·licitar l'extradició o el lliurament i aquest Estat Part i l'Estat Part que sol·licita l'extradició acceptin aquesta opció, així com qualsevol altra condició que consideri apropiada, aquesta extradició o lliurament condicional és suficient perquè quedi complerta l'obligació enunciatada en el paràgraf 11 d'aquest article.

13. Si l'extradició sol·licitada amb el propòsit que es compleixi una condemna és denegada pel fet que la persona buscada és nacional de l'Estat Part requerit, aquest, si el seu dret intern ho permet i de conformitat amb els requisits de l'esmentat dret, ha de considerar, prèvia sol·licitud de l'Estat Part requeridor, la possibilitat de fer complir la condemna imposada o la resta pendent de l'esmentada condemna d'acord amb el dret intern de l'Estat Part requeridor.

14. En totes les etapes de les actuacions s'ha de garantir un tracte just a qualsevol persona contra la qual s'hagi iniciat una instrucció en relació amb qualsevol dels delictes als quals s'aplica aquest article, inclòs el gaudiment de tots els drets i les garanties previstos pel dret intern de l'Estat Part en el territori del qual estigui aquesta persona.

15. Res del que disposa aquesta Convenció es pot interpretar com la imposició d'una obligació d'extradir si l'Estat Part requerit té motius justificats per presumir que la sol·licitud s'ha presentat amb la finalitat de perseguir o castigar una persona per raó del seu sexe, raça, religió, nacionalitat, origen ètnic o opinions polítiques o que el seu compliment ocasionaria perjudicis a la posició d'aquesta persona per qualsevol d'aquestes raons.

16. Els estats part no poden denegar una sol·licitud d'extradició únicament perquè es consideri que el delicte també conté qüestions tributàries.

17. Abans de denegar l'extradició, l'Estat Part requerit, quan sigui procedent, ha de consultar l'Estat Part requeridor per donar-li àmplia oportunitat de presentar les seves opinions i de proporcionar informació pertinent al seu al·legat.

18. Els estats part han de procurar subscriure acords o arranjaments bilaterals i multilaterals per portar a terme l'extradició o augmentar-ne l'eficàcia.

Article 45. *Trasllat de persones condemnades a complir una pena.*

Els estats part poden considerar la possibilitat de subscriure acords o arranjaments bilaterals o multilaterals sobre el trasllat al seu territori de qualsevol persona que hagi estat condemnada a pena de presó o una altra forma de privació de llibertat per algun delicte tipificat d'acord amb aquesta Convenció a fi que compleixi allà la seva condemna.

Article 46. *Assistència judicial recíproca.*

1. Els estats part s'han de prestar l'assistència judicial recíproca més àmplia respecte a investigacions, processos i actuacions judicials relacionats amb els delictes compresos en aquesta Convenció.

2. S'ha de prestar assistència judicial recíproca en la mesura que sigui possible d'acord amb les lleis, tractats, acords i arranjaments pertinents de l'Estat Part requerit respecte a investigacions, processos i actuacions judicials relacionats amb els delictes dels quals una persona jurídica pugui ser considerada responsable de conformitat amb l'article 26 d'aquesta Convenció a l'Estat Part requeridor.

3. L'assistència judicial recíproca que es presti de conformitat aquest article es pot sol·licitar per a qualsevol dels fins següents:

- a) Rebre testimonis o prendre declaració a persones;
- b) Presentar documents judicials;
- c) Efectuar inspeccions i incautacions i embargaments preventius;
- d) Examinar objectes i llocs;
- e) Proporcionar informació, elements de prova i avaluacions de perits;
- f) Lliurar originals o còpies certificades dels documents i expedients pertinents, inclosa la documentació pública, bancària i financera, així com la documentació social o comercial de societats mercantils;
- g) Identificar o localitzar el producte del delicte, els béns, els instruments o altres elements amb fins probatoris;
- h) Facilitar la compareixença voluntària de persones a l'Estat Part requeridor;
- i) Prestar qualsevol altre tipus d'assistència autoritzada pel dret intern de l'Estat Part requerit;
- j) Identificar, embargar amb caràcter preventiu i localitzar el producte del delicte, de conformitat amb les disposicions del capítol V d'aquesta Convenció;

k) Recuperar actius de conformitat amb les disposicions del capítol V d'aquesta Convenció.

4. Sense detriment del dret intern, les autoritats competents d'un Estat Part poden transmetre, sense que se'ls sol·liciti prèviament, informació relativa a qüestions penals a una autoritat competent d'un altre Estat Part si creuen que aquesta informació podria ajudar l'autoritat a emprendre o concloure amb èxit indagacions i processos penals o podria donar lloc a una petició formulada per aquest últim Estat Part d'acord amb aquesta Convenció.

5. La transmissió d'informació d'acord amb el paràgraf 4 d'aquest article s'ha de fer sense perjudici de les indagacions i processos penals que tinguin lloc a l'Estat de les autoritats competents que faciliten la informació. Les autoritats competents que reben la informació han d'accedir a qualsevol sol·licitud que es respecti el seu caràcter confidencial, fins i tot temporalment, o que s'imposin restriccions a la seva utilització. Tanmateix, això no és obstacle perquè l'Estat Part receptor reveli, en les seves actuacions, informació que sigui exculpatòria d'una persona acusada. En aquest cas, l'Estat Part receptor ha de notificar l'Estat Part transmissor abans de revelar aquesta informació i, si així se li ho sol·licita, ha de consultar l'Estat Part transmissor. Si, en cas excepcional, no és possible notificar amb antelació, l'Estat Part receptor ha d'informar sense demora l'Estat Part transmissor d'aquesta revelació.

6. El que disposa aquest article no afecta les obligacions dimanants d'altres tractats bilaterals o multilaterals vigents o futurs que regeixin, totalment o parcialment, l'assistència judicial recíproca.

7. Els paràgrafs 9 a 29 d'aquest article s'apliquen a les sol·licituds que es formulin d'acord amb aquest article sempre que no mediï entre els estats part interessats un tractat d'assistència judicial recíproca. Quan aquests estats part estiguin vinculats per un tractat d'aquesta índole, s'han d'aplicar les disposicions corresponents de l'esmentat tractat, llevat que els estats part convinguin a aplicar, en el seu lloc, els paràgrafs 9 a 29 d'aquest article. S'insta encaridament els estats part perquè apliquin aquests paràgrafs si faciliten la cooperació.

8. Els estats part no poden invocar el secret bancari per denegar l'assistència judicial recíproca d'acord aquest article.

9. a) En atendre una sol·licitud d'assistència d'acord amb aquest article, en absència de doble incriminació, l'Estat Part requerit ha de tenir en compte la finalitat d'aquesta Convenció, enunciada a l'article 1;

b) Els estats part es poden negar a prestar assistència d'acord aquest article invocant l'absència de doble incriminació. No obstant això, l'Estat Part requerit, quan això estigui de conformitat amb els conceptes bàsics del seu ordenament jurídic, ha de prestar assistència que no comporti mesures coercitives. Aquesta assistència es pot negar quan la sol·licitud comporti assumptes de mínimis o qüestions respecte a les quals la cooperació o assistència sol·licitada estigui prevista en virtut d'altres disposicions d'aquesta Convenció;

c) En absència de doble incriminació, cada Estat Part pot considerar la possibilitat d'adoptar les mesures necessàries que li permetin prestar una assistència més àmplia d'acord aquest article.

10. La persona que estigui detinguda o complint una condemna en el territori d'un Estat Part i la presència de la qual se sol·licita en un altre Estat Part per a fins d'identificació, per prestar testimoni o perquè ajudi d'alguna altra manera a obtenir proves necessàries per a investigacions, processos o actuacions judicials respecte a delictes compresos en aquesta Convenció pot ser traslladada si es compleixen les condicions següents:

- a) La persona, degudament informada, hi dóna el seu lliure consentiment;

b) Les autoritats competents dels dos estats part estan d'acord, amb subjecció a les condicions que aquests considerin apropiades.

11. Als efectes del paràgraf 10 d'aquest article:

a) L'Estat Part al qual es traslladi la persona té la competència i l'obligació de mantenir-la detinguda, llevat que l'Estat Part del qual ha estat traslladada sol·liciti o autoritzi una altra cosa;

b) L'Estat Part al qual es traslladi la persona ha de complir sense dilació l'obligació de tornar-la a la custòdia de l'Estat Part del qual ha estat traslladada, segons convinguin per endavant o d'una altra manera les autoritats competents dels dos estats part;

c) L'Estat Part al qual es traslladi la persona no pot exigir a l'Estat Part del qual ha estat traslladada que iniciï procediments d'extradició per a la seva devolució;

d) El temps que la persona hagi estat detinguda a l'Estat Part al qual ha estat traslladada es computa com a part de la pena que ha de complir en l'Estat del qual ha estat traslladada.

12. Llevat que l'Estat Part des del qual s'ha de traslladar una persona de conformitat amb els paràgrafs 10 i 11 d'aquest article hi estigui d'acord, la persona, sigui quina sigui la seva nacionalitat, no pot ser jutjada, detinguda, condemnada ni sotmesa a cap altra restricció de la seva llibertat personal en el territori de l'Estat al qual sigui traslladada en relació amb actes, omissions o condemnes anteriors a la seva sortida del territori de l'Estat del qual ha estat traslladada.

13. Cada Estat Part ha de designar una autoritat central encarregada de rebre sol·licituds d'assistència judicial recíproca i facultada per donar-los compliment o per transmetre'ls a les autoritats competents per a la seva execució. Quan alguna regió o algun territori especial d'un Estat Part disposi d'un règim diferent d'assistència judicial recíproca, l'Estat Part pot designar una altra autoritat central que exerceix la mateixa funció per a l'esmentada regió o l'esmentat territori. Les autoritats centrals han de vetllar pel compliment o la transmissió ràpid i adequat de les sol·licituds rebudes. Quan l'autoritat central transmeti la sol·licitud a una autoritat competent per a la seva execució, ha d'encoratjar la ràpida i adequada execució de la sol·licitud per part de l'esmentada autoritat. Cada Estat Part ha de notificar al secretari general de les Nacions Unides, en el moment de dipositar el seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació d'aquesta Convenció o d'adhesió a aquesta, el nom de l'autoritat central que hagi estat designada amb aquesta finalitat. Les sol·licituds d'assistència judicial recíproca i qualsevol altra comunicació pertinent han de ser transmeses a les autoritats centrals designades pels estats part. Aquesta disposició no afecta el dret de qualsevol dels estats part a exigir que aquestes sol·licituds i comunicacions li siguin enviades per la via diplomàtica i, en circumstàncies urgents, quan els estats part convinguin en això, per conducte de l'Organització Internacional de Policia Criminal, si és possible.

14. Les sol·licituds s'han de presentar per escrit o, quan sigui possible, per qualsevol mitjà capaç de registrar un text escrit, en un idioma acceptable per a l'Estat Part requerit, en condicions que permetin l'Estat Part determinar-ne l'autenticitat. Cada Estat Part ha de notificar al secretari general de les Nacions Unides, en el moment de dipositar el seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació d'aquesta Convenció o d'adhesió a aquesta, l'idioma o idiomes que li són acceptables. En situacions d'urgència, i quan els estats part convinguin en això, les sol·licituds es poden fer oralment, i han de ser confirmades sense demora per escrit.

15. Qualsevol sol·licitud d'assistència judicial recíproca ha de contenir el següent:

a) La identitat de l'autoritat que fa la sol·licitud;

b) L'objecte i l'índole de les investigacions, els processos o les actuacions judicials a què es refereix la sol·licitud, i el nom i les funcions de l'autoritat encarregada d'efectuar les investigacions, processos o actuacions;

c) Un resum dels fets pertinents, llevat quan es tracti de sol·licituds de presentació de documents judicials;

d) Una descripció de l'assistència sol·licitada i detalls sobre qualsevol procediment particular que l'Estat Part requeridor vulgui que s'apliqui;

e) Si és possible, la identitat, ubicació i nacionalitat de qualsevol persona interessada; i

f) La finalitat per a la qual se sol·licita la prova, informació o actuació.

16. L'Estat Part requerit pot demanar informació addicional quan sigui necessària per donar compliment a la sol·licitud de conformitat amb el seu dret intern o per facilitar-ne el compliment.

17. S'ha de donar compliment a qualsevol sol·licitud d'acord amb el dret intern de l'Estat Part requerit i, en la mesura que això no ho contravingui i sigui factible, de conformitat amb els procediments especificats en la sol·licitud.

18. Sempre que sigui possible i compatible amb els principis fonamentals del dret intern, quan una persona estigui en el territori d'un Estat Part i hagi de prestar declaració com a testimoni o perit davant autoritats judicials d'un altre Estat Part, el primer Estat Part, a sol·licitud de l'altre, pot permetre que l'audiència es faci per videoconferència si no és possible o convenient que la persona en qüestió comparegui personalment en el territori de l'Estat Part requeridor. Els estats part poden convenir que l'audiència estigui a càrrec d'una autoritat judicial de l'Estat Part requeridor i que hi assisteixi una autoritat judicial de l'Estat Part requerit.

19. L'Estat Part requeridor no ha de transmetre ni utilitzar, sense el consentiment previ de l'Estat Part requerit, la informació o les proves proporcionades per l'Estat Part requerit per a investigacions, processos o actuacions judicials diferents dels indicats en la sol·licitud. Res del que disposa aquest paràgraf ha d'impedir que l'Estat Part requeridor reveli, en les seves actuacions, informació o proves que siguin exculpatòries d'una persona acusada. En aquest últim cas, l'Estat Part requeridor ha de notificar l'Estat Part requerit abans de revelar la informació o les proves i, si així se li sol·licita, ha de consultar l'Estat Part requerit. Si, en cas excepcional, no és possible notificar amb antelació, l'Estat Part requeridor ha d'informar sense demora l'Estat Part requerit de la revelació.

20. L'Estat Part requeridor pot exigir que l'Estat Part requerit mantingui reserva sobre l'existència i el contingut de la sol·licitud, llevat de la mesura necessària per donar-li compliment. Si l'Estat Part requerit no pot mantenir aquesta reserva, ho ha de fer saber immediatament a l'Estat Part requeridor.

21. L'assistència judicial recíproca pot ser denegada:

a) Quan la sol·licitud no es faci de conformitat amb el que disposa aquest article;

b) Quan l'Estat Part requerit consideri que el compliment del que s'ha sol·licitat pot menyscabar la seva sobirania, la seguretat, el ordre públic o altres interessos fonamentals

c) Quan el dret intern de l'Estat Part requerit prohibeixi a les seves autoritats actuar en la forma sol·licitada respecte a un delictes anàleg, si aquest ha estat objecte d'investigacions, processos o actuacions judicials en l'exercici de la seva pròpia competència;

d) Quan accedir a la sol·licitud sigui contrari a l'ordenament jurídic de l'Estat Part requerit pel que fa a l'assistència judicial recíproca.

22. Els estats part no poden denegar una sol·licitud d'assistència judicial recíproca únicament perquè es consideri que el delictes també conté qüestions tributàries.

23. Qualsevol denegació d'assistència judicial recíproca s'ha de fonamentar degudament.

24. L'Estat Part requerit ha de complir la sol·licitud d'assistència judicial recíproca com més aviat millor i ha de tenir plenament en compte, en la mesura de les seves possibilitats, els terminis que suggereixi l'Estat Part requeridor i que estiguin degudament fonamentats, de preferència en la sol·licitud. L'Estat Part requeridor pot demanar informació raonable sobre l'estat i l'evolució de les gestions realitzades per l'Estat Part requerit per satisfer la petició. L'Estat Part requerit ha de respondre a les sol·licituds raonables que formuli l'Estat Part requeridor respecte a l'estat i l'evolució del tràmit de la sol·licitud. L'Estat Part requeridor ha d'informar amb rapidesa l'Estat Part requerit quan no necessiti l'assistència sol·licitada.

25. L'assistència judicial recíproca pot ser diferida per l'Estat Part requerit si pertorba investigacions, processos o actuacions judicials en curs.

26. Abans de denegar una sol·licitud presentada d'acord amb el paràgraf 21 d'aquest article o de diferir-ne el compliment d'acord amb el paràgraf 25 del present article, l'Estat Part requerit ha de consultar l'Estat Part requeridor per considerar si és possible prestar l'assistència sol·licitada supeditant-la a les condicions que consideri necessàries. Si l'Estat Part requeridor accepta l'assistència, d'acord amb aquestes condicions, aquest Estat Part ha de complir les condicions imposades.

27. Sense perjudici de l'aplicació del paràgraf 12 d'aquest article, el testimoni, perit o una altra persona que, a instàncies de l'Estat Part requeridor, consenti a prestar testimoni en un judici o a col·laborar en una investigació, procés o actuació judicial en el territori de l'Estat Part requeridor no pot ser jutjat, detingut, condemnat ni sotmès a cap altra restricció de la seva llibertat personal en aquest territori per actes, omissions o declaracions de culpabilitat anteriors a la data en què va abandonar el territori de l'Estat Part requerit. Aquest salconduit cessa quan el testimoni, perit o una altra persona hagi tingut, durant quinze dies consecutius o durant el període acordat pels estats part després de la data en què se li hagi informat oficialment que les autoritats judicials no requerien la seva presència, l'oportunitat de sortir del país i, no obstant, romanguí voluntàriament en aquest territori o hi torni lliurement després d'haver-ne sortit.

28. Les despeses ordinàries que ocasioni el compliment d'una sol·licitud les ha de sufragar l'Estat Part requerit, llevat que els estats part interessats hagin acordat una altra cosa. Quan es requereixin amb aquesta finalitat despeses quantioses o de caràcter extraordinari, els estats part s'han de consultar per determinar les condicions en què s'ha de donar compliment a la sol·licitud, així com la manera com s'han de sufragar les despeses.

29. L'Estat Part requerit:

a) Ha de proporcionar a l'Estat Part requeridor una còpia dels documents oficials i altres documents o dades que estiguin en el seu poder i als quals, de conformitat amb el seu dret intern, tingui accés el públic en general;

b) Al seu arbitri i amb subjecció a les condicions que consideri apropiades, pot proporcionar a l'Estat Part requeridor una còpia total o parcial dels documents oficials o d'altres documents o dades que constin en poder seu i que, de conformitat amb el seu dret intern, no estiguin a l'abast del públic en general.

30. Quan sigui necessari, els estats part han de considerar la possibilitat de subscriure acords o arranjaments bilaterals o multilaterals que contribueixin a aconseguir les finalitats d'aquest article i que portin a la pràctica o reforcin les seves disposicions.

Article 47. Remissió d'actuacions penals.

Els estats part han de considerar la possibilitat de remetre's a actuacions penals per a l'enjudiciament per un delictes tipificat d'acord amb aquesta Convenció quan es consideri que aquesta remissió redunda en benefici de la deguda administració de justícia, en particular en casos en què intervinguin diverses jurisdiccions, amb l'objectiu de concentrar les actuacions del procés.

Article 48. Cooperació en matèria de compliment de la llei.

1. Els estats part han de col·laborar estretament, de conformitat amb els seus respectius ordenaments jurídics i administratius, per augmentar l'eficàcia de les mesures de compliment de la llei orientades a combatre els delictes compresos en aquesta Convenció. En particular, els estats part han d'adoptar mesures eficaces per:

a) Millorar els canals de comunicació entre les seves autoritats, organismes i serveis competents i, si és necessari, establir-los, a fi de facilitar l'intercanvi segur i ràpid d'informació sobre tots els aspectes dels delictes compresos en aquesta Convenció, així com, si els estats part interessats ho consideren oportú, sobre les seves vinculacions amb altres activitats delictives;

b) Cooperar amb altres estats part en la realització d'investigacions respecte a delictes compresos en aquesta Convenció quant a:

i) La identitat, el parador i les activitats de persones presumptament implicades en aquests delictes o la ubicació d'altres persones interessades;

ii) El moviment del producte del delictes o de béns derivats de la comissió d'aquests delictes;

iii) El moviment de béns, equip o altres instruments utilitzats o destinats a utilitzar-se en la comissió d'aquests delictes;

c) Proporcionar, quan sigui procedent, els elements o les quantitats de substàncies que es requereixin per a fins d'anàlisi o investigació;

d) Intercanviar, quan sigui procedent, informació amb altres estats part sobre els mitjans i mètodes concrets que s'han fet servir per a la comissió dels delictes compresos en aquesta Convenció, entre altres l'ús d'identitat falsa, documents falsificats, alterats o falsos o altres mitjans d'encobrir activitats vinculades a aquests delictes;

e) Facilitar una coordinació eficaç entre els seus organismes, autoritats i serveis competents i promoure l'intercanvi de personal i altres experts, inclosa la designació d'oficials d'enllaç amb subjecció a acords o arranjaments bilaterals entre els estats part interessats;

f) Intercanviar informació i coordinar les mesures administratives i d'una altra índole adoptades per a la ràpida detecció dels delictes compresos en aquesta Convenció.

2. Els estats part, amb vista a donar efecte a aquesta Convenció, tenen la possibilitat de subscriure acords o arranjaments bilaterals o multilaterals en matèria de cooperació directa entre els seus respectius organismes encarregats de fer complir la llei i, quan aquests acords o arranjaments ja existeixin, d'esmenar-los. A falta d'acords o arranjaments entre els estats part interessats, els estats part poden considerar que aquesta Convenció constitueix la base per a la cooperació recíproca en matèria de compliment de la llei, respecte als delictes compresos en aquesta Convenció. Quan sigui procedent, els estats part han d'aprofitar plenament els acords i arranjaments, incloses les organitzacions internacionals o regionals, a fi d'augmentar la cooperació entre els respectius organismes encarregats de fer complir la llei.

3. Els estats part s'han d'esforçar per col·laborar en la mesura de les seves possibilitats per fer front als delictes

compresos en aquesta Convenció que es cometin mitjançant el recurs a la tecnologia moderna.

Article 49. *Investigacions conjuntes.*

Els estats part han de considerar la possibilitat de subscriure acords o arranjaments bilaterals o multilaterals en virtut dels quals, en relació amb qüestions que són objecte d'investigacions, processos o actuacions judicials en un o més estats, les autoritats competents puguin establir òrgans mixtos d'investigació. A falta d'acords o arranjaments, les investigacions conjuntes es poden portar a terme mitjançant acords concertats cas per cas. Els estats part participants han de vetllar perquè la sobirania de l'Estat Part en el territori del qual s'hagi d'efectuar la investigació sigui plenament respectada.

Article 50. *Tècniques especials d'investigació.*

1. A fi de combatre eficaçment la corrupció, cada Estat Part, en la mesura que ho permetin els principis fonamentals del seu ordenament jurídic intern i d'acord amb les condicions prescrites pel seu dret intern, ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries, dins les seves possibilitats, per preveure l'adequat recurs, per les seves autoritats competents en el seu territori, al lliurament vigilat i, quan ho consideri apropiat, a altres tècniques especials d'investigació com la vigilància electrònica o d'una altra índole i les operacions encobertes, així com per permetre l'admissibilitat de les proves derivades d'aquestes tècniques en els seus tribunals.

2. Als efectes d'investigar els delictes compresos en aquesta Convenció, s'encoratja els estats part perquè subscriguin, quan sigui procedent, acords o arranjaments bilaterals o multilaterals apropiats per utilitzar aquestes tècniques especials d'investigació en el context de la cooperació en l'àmbit internacional. Aquests acords o arranjaments s'han de concertar i executar respectant plenament el principi de la igualtat sobirana dels estats i en posar-los en pràctica s'han de complir estrictament les condicions que contenen.

3. Si no existeixen els acords o arranjaments esmentats en el paràgraf 2 d'aquest article, qualsevol decisió de recórrer a aquestes tècniques especials d'investigació en l'àmbit internacional s'ha d'adoptar sobre la base de cada cas particular i pot tenir en compte, quan sigui necessari, els arranjaments financers i les enteses relatius a l'exercici de jurisdicció pels estats Part interessats.

4. Qualsevol decisió de recórrer al lliurament vigilat en l'àmbit internacional pot incloure, amb el consentiment dels estats part interessats, l'aplicació de mètodes com ara interceptar els béns o els fons, autoritzar-los a prosseguir intactes o retirar-los o substituir-los totalment o parcialment.

CAPÍTOL V

Recuperació d'actius

Article 51. *Disposició general.*

La restitució d'actius d'acord amb aquest capítol és un principi fonamental d'aquesta Convenció i els estats part s'han de prestar la més àmplia cooperació i assistència entre si en aquest aspecte.

Article 52. *Prevenició i detecció de transferències del producte del delictes.*

1. Sense perjudici del que disposa l'article 14 d'aquesta Convenció, cada Estat Part ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries, de conformitat amb el seu dret intern, per exigir a les institucions financeres que funcionen en el seu territori que verifiquin la identitat dels clients, adoptin mesures raonables per determinar la identitat dels beneficiaris finals dels fons dipositats en comptes de valor elevat, i inten-

sifiquin el seu escritori de qualsevol compte sol·licitat o mantingut per persones o a nom de persones que exerceixin o hagin exercit funcions públiques importants i dels seus familiars i estrets col·laboradors. Aquest escritori intensificat s'ha d'estructurar raonablement de manera que permeti descobrir transaccions sospitoses per tal d'informar-ne les autoritats competents i no ha de ser concebut de manera que desencoratgi o impedeixi el curs normal del negoci de les institucions financeres amb la seva legítima clientela.

2. A fi de facilitar l'aplicació de les mesures previstes en el paràgraf 1 d'aquest article, cada Estat Part, de conformitat amb el seu dret intern i inspirant-se en les iniciatives pertinents de les organitzacions regionals, interregionals i multilaterals de lluita contra el blanqueig de diner, ha de:

a) Impartir directrius sobre el tipus de persones naturals o jurídiques els comptes de les quals les institucions financeres que funcionen en el seu territori han de sotmetre a un major escritori, els tipus de comptes i transaccions a què han de prestar particular atenció i la manera apropiada d'obrir comptes i de portar registres o expedients respecte d'aquestes; i

b) Notificar, quan sigui procedent, a les institucions financeres que funcionen en el seu territori, a sol·licitud d'un altre Estat Part o per iniciativa pròpia, la identitat de determinades persones naturals o jurídiques els comptes de les quals aquestes institucions han de sotmetre a un major escritori, a més d'aquells que les institucions financeres puguin identificar d'una altra manera.

3. En el context de l'apartat a) del paràgraf 2 d'aquest article, cada Estat Part ha d'aplicar mesures per vetllar perquè les seves institucions financeres mantinguin, durant un termini convenient, registres adequats dels comptes i les transaccions relacionats amb les persones esmentades al paràgraf 1 d'aquest article, els quals han de contenir, com a mínim, informació relativa a la identitat de la clienta i, en la mesura que sigui possible, del beneficiari final.

4. Per tal de prevenir i detectar les transferències del producte de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció, cada Estat Part ha d'aplicar mesures apropiades i eficaces per impedir, amb l'ajuda dels seus òrgans reguladors i de supervisió, l'establiment de bancs que no tinguin presència real i que no estiguin afiliats a un grup financer subjecte a regulació. A més, els estats part poden considerar la possibilitat d'exigir a les seves institucions financeres que es neguin a entaular relacions amb aquestes institucions en qualitat de bancs corresponsals, o a continuar les relacions existents, i que s'abstinguin d'establir relacions amb institucions financeres estrangeres que permetin utilitzar els seus comptes a bancs que no tinguin presència real i que no estiguin afiliats a un grup financer subjecte a regulació.

5. Cada Estat Part pot establir, de conformitat amb el seu dret intern, sistemes eficaços de divulgació d'informació financera per als funcionaris públics pertinents i disposar sancions adequades per a qualsevol incompliment del deure de declarar. Cada Estat Part també pot adoptar les mesures que siguin necessàries per permetre que les seves autoritats competents comparteixin aquesta informació amb les autoritats competents d'altres estats part, si això és necessari per investigar, reclamar o recuperar el producte de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció.

6. Cada Estat Part pot adoptar les mesures que siguin necessàries, d'acord amb el seu dret intern, per exigir als funcionaris públics pertinents que tinguin algun dret o poder de signatura o d'una altra índole sobre algun compte financer en algun país estranger que declari la seva relació amb aquest compte a les autoritats competents i que portin el degut registre del compte. Aquestes mesures han d'incloure sancions adequades per a qualsevol cas d'incompliment.

Article 53. Mesures per a la recuperació directa de béns.

Cada Estat Part, de conformitat amb el seu dret intern:

- a) Ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries a fi de facultar altres estats part per entaular davant els seus tribunals una acció civil per determinar la titularitat o propietat de béns adquirits mitjançant la comissió d'un delictes tipificat d'acord amb aquesta Convenció;
- b) Ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries a fi de facultar els seus tribunals per ordenar els que hagin comès delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció que indemnitzin o rescabalin per danys i perjudicis un altre Estat Part que hagi resultat perjudicat per aquests delictes; i
- c) Ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries a fi de facultar els seus tribunals o les seves autoritats competents, quan hagin d'adoptar decisions respecte al decomís, per reconèixer el legítim dret de propietat d'un altre Estat Part sobre els béns adquirits mitjançant la comissió d'un delictes tipificat d'acord amb aquesta Convenció.

Article 54. Mecanismes de recuperació de béns mitjançant la cooperació internacional per a fins de decomís.

1. Cada Estat Part, a fi de prestar assistència judicial recíproca d'acord amb el que disposa l'article 55 d'aquesta Convenció respecte a béns adquirits mitjançant la comissió d'un delictes tipificat d'acord amb aquesta Convenció o relacionats amb aquest delictes, de conformitat amb el seu dret intern:

- a) Ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries perquè les seves autoritats competents puguin donar efecte a qualsevol ordre de decomís dictada per un tribunal d'un altre Estat Part;
- b) Ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries perquè les autoritats competents, quan tinguin jurisdicció, puguin ordenar el decomís d'aquests béns d'origen estranger en una sentència relativa a un delictes de blanqueig de diner o a qualsevol altre delictes sobre el qual pugui tenir jurisdicció, o mitjançant altres procediments autoritzats en el seu dret intern; i
- c) Ha de considerar la possibilitat d'adoptar les mesures que siguin necessàries per permetre el decomís d'aquests béns sense que hi hagi una condemna, en casos en què el delinqüent no pugui ser jutjat per motiu de mort, fuga o absència, o en altres casos apropiats.

2. Cada Estat Part, a fi de prestar assistència judicial recíproca sol·licitada d'acord amb el que disposa el paràgraf 2 de l'article 55 d'aquesta Convenció, de conformitat amb el seu dret intern:

- a) Ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries perquè les seves autoritats competents puguin efectuar l'embargament preventiu o la confiscació de béns en compliment d'una ordre d'embargament preventiu o confiscació dictada per un tribunal o autoritat competent d'un Estat Part requeridor que constitueixi un fonament raonable perquè l'Estat Part requerit consideri que hi ha raons suficients per adoptar aquestes mesures i que ulteriorment els béns serien objecte d'una ordre de decomís a efectes de l'apartat a) del paràgraf 1 d'aquest article;
- b) Ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries perquè les seves autoritats competents puguin fer l'embargament preventiu o la confiscació de béns en compliment d'una sol·licitud que constitueixi un fonament raonable perquè l'Estat Part requerit consideri que hi ha raons suficients per adoptar aquestes mesures i que ulteriorment els béns serien objecte d'una ordre de decomís a efectes de l'apartat a) del paràgraf 1 d'aquest article; i
- c) Ha de considerar la possibilitat d'adoptar altres mesures perquè les seves autoritats competents puguin preservar els béns als efectes de decomís, per exemple sobre la

base d'una ordre estrangera de detenció o inculpació penal relacionada amb l'adquisició d'aquests béns.

Article 55. Cooperació internacional per a fins de decomís.

1. Els estats part que rebuin una sol·licitud d'un altre Estat Part que tingui jurisdicció per conèixer d'un delictes tipificat d'acord amb aquesta Convenció amb vista al decomís del producte del delictes, els béns, l'equip o altres instruments esmentats en el paràgraf 1 de l'article 31 d'aquesta Convenció que estiguin en el seu territori, en la major mesura que ho permeti el seu ordenament jurídic intern:

- a) Han de remetre la sol·licitud a les seves autoritats competents per obtenir una ordre de decomís a la qual, en cas de concedir-se, han de donar compliment; o
- b) Han de presentar a les autoritats competents, a fi que se li doni compliment en el grau sol·licitat, l'ordre de decomís expedida per un tribunal situat en el territori de l'Estat Part requeridor de conformitat amb el que disposen el paràgraf 1 de l'article 31 i l'apartat a) del paràgraf 1 de l'article 54 d'aquesta Convenció en la mesura que guardi relació amb el producte del delictes, els béns, l'equip o altres instruments esmentats en el paràgraf 1 de l'article 31 que estiguin en el territori de l'Estat Part requerit.

2. Arran d'una sol·licitud presentada per un altre Estat Part que tingui jurisdicció per conèixer d'un delictes tipificat d'acord amb aquesta Convenció, l'Estat Part requerit ha d'adoptar mesures encaminades a la identificació, la localització i l'embargament preventiu o la confiscació del producte del delictes, els béns, l'equip o altres instruments esmentats en el paràgraf 1 de l'article 31 d'aquesta Convenció amb vista al seu eventual decomís, que ha d'ordenar l'Estat Part requeridor o, en cas que hi hagi una sol·licitud presentada d'acord amb el paràgraf 1 d'aquest article, l'Estat Part requerit.

3. Les disposicions de l'article 46 d'aquesta Convenció són aplicables, mutatis mutandis, al present article. A més de la informació indicada en el paràgraf 15 de l'article 46 les sol·licituds presentades de conformitat aquest article han de contenir el següent:

- a) Quan es tracti d'una sol·licitud relativa a l'apartat a) del paràgraf 1 d'aquest article, una descripció dels béns susceptibles de decomís, així com, en la mesura que sigui possible, la ubicació i, quan sigui procedent, el valor estimat dels béns i una exposició dels fets en què es basa la sol·licitud de l'Estat Part requeridor que siguin prou explícites perquè l'Estat Part requerit pugui tramitar l'ordre d'acord amb el seu dret intern;
- b) Quan es tracti d'una sol·licitud relativa a l'apartat b) del paràgraf 1 d'aquest article, una còpia admissible en dret de l'ordre de decomís expedida per l'Estat Part requeridor en què es basa la sol·licitud, una exposició dels fets i la informació que sigui procedent sobre el grau d'execució que se sol·licita donar a l'ordre, una declaració en què s'indiquin les mesures adoptades per l'Estat Part requeridor per donar notificació adequada a tercers de bona fe i per garantir el degut procés i un certificat segons el qual l'ordre de decomís és definitiva;
- c) Quan es tracti d'una sol·licitud relativa al paràgraf 2 d'aquest article, una exposició dels fets en què es basa l'Estat Part requeridor i una descripció de les mesures sol·licitades, així com, quan se'n disposi, una còpia admissible en dret de l'ordre de decomís en què es basa la sol·licitud.

4. L'Estat Part requerit ha d'adoptar les decisions o mesures previstes en els paràgrafs 1 i 2 d'aquest article de conformitat i amb subjecció al que disposen el seu dret intern i les seves regles de procediment o els acords o arranjaments bilaterals o multilaterals pels quals pugui estar vinculat a l'Estat Part requeridor.

5. Cada Estat Part ha de proporcionar al secretari general de les Nacions Unides una còpia de les seves lleis i regla-

ments destinats a donar aplicació al present article i de qualsevol esmena ulterior que es faci d'aquestes lleis i reglaments o una descripció d'aquesta.

6. Si un Estat Part opta per supeditar l'adopció de les mesures esmentades en els paràgrafs 1 i 2 d'aquest article a l'existència d'un tractat pertinent, aquest Estat Part ha de considerar aquesta Convenció com la base de dret necessària i suficient per complir aquest requisit.

7. La cooperació que preveu aquest article també es pot denegar, o es poden aixecar les mesures cautelars, si l'Estat Part requerit no rep proves suficients o oportunes o si els béns són d'escàs valor.

8. Abans d'aixecar qualsevol mesura cautelar adoptada de conformitat aquest article, l'Estat Part requerit ha de donar, sempre que sigui possible, a l'Estat Part requeridor l'oportunitat de presentar les seves raons a favor de mantenir en vigor la mesura.

9. Les disposicions d'aquest article no s'han d'interpretar en perjudici dels drets de tercers de bona fe.

Article 56. *Cooperació especial.*

Sense perjudici del que disposa el seu dret intern, cada Estat Part ha de procurar adoptar mesures que el facin per remetre a un altre Estat Part que no l'hagi sol·licitat, sense perjudici de les seves pròpies investigacions o actuacions judicials, informació sobre el producte de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció si considera que la divulgació d'aquesta informació pot ajudar l'Estat Part destinatari a posar en marxa o portar a terme les seves investigacions o actuacions judicials, o que la informació així facilitada podria donar lloc que aquest Estat Part presentés una sol·licitud d'acord amb aquest capítol de la Convenció.

Article 57. *Restitució i disposició d'actius.*

1. Cada Estat Part ha de disposar dels béns que hagi decomissat d'acord amb el que disposen els articles 31 o 55 d'aquesta Convenció, inclosa la restitució als seus legítims propietaris anteriors, d'acord amb el paràgraf 3 d'aquest article, de conformitat amb les disposicions d'aquesta Convenció i amb el seu dret intern.

2. Cada Estat Part ha d'adoptar, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, les mesures legislatives i d'una altra índole que siguin necessàries per permetre que les seves autoritats competents procedeixin a la restitució dels béns decomissats, en donar curs a una sol·licitud presentada per un altre Estat Part, de conformitat amb aquesta Convenció, tenint en compte els drets de tercers de bona fe.

3. De conformitat amb els articles 46 i 55 d'aquesta Convenció i amb els paràgrafs 1 i 2 d'aquest article, l'Estat Part requerit:

a) En cas de malversació o peculat de fons públics o de blanqueig de fons públics malversats a què fan referència els articles 17 i 23 d'aquesta Convenció, restituir a l'Estat Part requeridor els béns decomissats quan s'hagi procedit al decomís d'acord amb el que disposa l'article 55 d'aquesta Convenció i sobre la base d'una sentència ferma dictada a l'Estat Part requeridor, requisit al qual pot renunciar l'Estat Part requerit;

b) En cas que es tracti del producte de qualsevol altre delictes comprès en aquesta Convenció, ha de restituir a l'Estat Part requeridor els béns decomissats quan s'hagi procedit al decomís d'acord amb el que disposa l'article 55 d'aquesta Convenció i sobre la base d'una sentència ferma dictada a l'Estat Part requeridor, requisit al qual pot renunciar l'Estat Part requerit, i quan l'Estat Part requeridor acreditat raonablement davant l'Estat Part requerit la seva propietat anterior dels béns decomissats o l'Estat Part requerit reconegui els danys causats a l'Estat Part requeridor com a base per a la restitució dels béns decomissats;

c) En tots els altres casos ha de donar consideració prioritària a la restitució a l'Estat Part requeridor dels béns decomissats, a la restitució d'aquests béns als seus propietaris legítims anteriors o a la indemnització de les víctimes del delictes.

4. Quan sigui procedent, llevat que els estats part decideixin una altra cosa, l'Estat Part requerit pot deduir les despeses raonables que hagi efectuat en el curs de les investigacions o actuacions judicials que hagin possibilitat la restitució o disposició dels béns decomissats d'acord amb el que disposa aquest article.

5. Quan sigui procedent, els estats part també poden donar consideració especial a la possibilitat de subscriure acords o arranjaments mútuament acceptables, sobre la base de cada cas particular, amb vista a la disposició definitiva dels béns decomissats.

Article 58. *Dependència d'intel·ligència financera.*

Els estats part han de cooperar entre si a fi d'impedir i combatre la transferència del producte de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció i de promoure mitjans i arbitris per recuperar el producte i, amb aquesta finalitat, poden establir una dependència d'intel·ligència financera que s'encarregui de rebre, analitzar i donar a conèixer a les autoritats competents qualsevol informe relacionat amb les transaccions financeres sospitoses.

Article 59. *Acords i arranjaments bilaterals i multilaterals.*

Els estats part poden subscriure acords o arranjaments bilaterals o multilaterals per augmentar l'eficàcia de la cooperació internacional prestada de conformitat amb aquest capítol de la Convenció.

CAPÍTOL VI

Assistència tècnica i intercanvi d'informació

Article 60. *Capacitació i assistència tècnica.*

1. Cada Estat Part, en la mesura necessària, ha de formular, desenvolupar o perfeccionar programes de capacitació específicament concebuts per al personal dels seus serveis encarregats de prevenir i combatre la corrupció. Aquests programes de capacitació poden versar, entre altres coses, sobre:

a) Mesures eficaces per prevenir, detectar, investigar, sancionar i combatre la corrupció, fins i tot l'ús de mètodes de reunió de proves i investigació;

b) Foment de la capacitat de formulació i planificació d'una política estratègica contra la corrupció;

c) Capacitació de les autoritats competents en la preparació de sol·licituds d'assistència judicial recíproca que satisfacin els requisits d'aquesta Convenció;

d) Avaluació i enfortiment de les institucions, de la gestió de la funció pública i la gestió de les finances públiques, inclosa la contractació pública, així com del sector privat;

e) Prevenció i lluita contra les transferències del producte de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció i recuperació del producte;

f) Detecció i embargament preventiu de les transferències del producte de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció;

g) Vigilància del moviment del producte de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció, així com dels mètodes utilitzats per a la transferència, ocultació o dissimulació del producte;

h) Mecanismes i mètodes legals i administratius apropiats i eficients per facilitar la restitució del producte de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció;

i) Mètodes utilitzats per protegir les víctimes i els testimonis que cooperin amb les autoritats judicials; i

j) Capacitació en matèria de reglaments nacionals i internacionals i en idiomes.

2. En la mesura de les seves possibilitats, els estats part poden prestar-se la més àmplia assistència tècnica, especialment a favor dels països en desenvolupament, en els seus respectius plans i programes per combatre la corrupció, inclòs suport material i capacitació en les esferes esmentades en el paràgraf 1 d'aquest article, així com capacitació i assistència i intercanvi mutu d'experiències i coneixements especialitzats, cosa que facilita la cooperació internacional entre els estats part en les esferes de l'extradició i l'assistència judicial recíproca.

3. Els estats part han d'intensificar, en la mesura necessària, els esforços per optimitzar les activitats operacionals i de capacitació en les organitzacions internacionals i regionals i en el marc dels acords o arranjaments bilaterals i multilaterals pertinents.

4. Els estats part poden ajudar-se mútuament, prèvia sol·licitud, en la realització d'avaluacions, estudis i investigacions sobre tipus, causes, efectes i costos de la corrupció en els seus respectius països amb vista a elaborar, amb la participació de les autoritats competents i de la societat, estratègies i plans d'acció contra la corrupció.

5. A fi de facilitar la recuperació del producte de delictes tipificats d'acord amb aquesta Convenció, els estats part poden cooperar facilitant-se els noms de perits que puguin ser útils per aconseguir aquest objectiu.

6. Els estats part poden recórrer a l'organització de conferències i seminaris subregionals, regionals i internacionals per promoure la cooperació i l'assistència tècnica i per fomentar els debats sobre problemes d'interès mutu, inclosos els problemes i necessitats especials dels països en desenvolupament i els països amb economies en transició.

7. Els estats part poden establir mecanismes voluntaris amb vista a contribuir financera i materialment als esforços dels països en desenvolupament i els països amb economies en transició per aplicar aquesta Convenció mitjançant programes i projectes d'assistència tècnica.

8. Cada Estat Part pot fer contribucions voluntàries a l'Oficina de les Nacions Unides contra la Droga i el Delicte amb el propòsit d'impulsar, a través de l'Esmentada Oficina, programes i projectes als països en desenvolupament amb vista a aplicar aquesta Convenció.

Article 61. Recopilació, intercanvi i anàlisi d'informació sobre la corrupció.

1. Cada Estat Part pot analitzar, en consulta amb experts, les tendències de la corrupció en el seu territori, així com les circumstàncies en què es cometien els delictes de corrupció.

2. Els estats part poden desenvolupar i compartir, entre si i per conducte d'organitzacions internacionals i regionals, estadístiques, experiència analítica sobre la corrupció i informació amb vista a establir, en la mesura que sigui possible, definicions, normes i metodologies comunes, així com informació sobre les pràctiques òptimes per prevenir i combatre la corrupció.

3. Cada Estat Part pot vigilar les seves polítiques i mesures en vigor encaminades a combatre la corrupció i d'avaluar-ne l'eficàcia i eficiència.

Article 62. Altres mesures: aplicació de la Convenció mitjançant el desenvolupament econòmic i l'assistència tècnica.

1. Els estats part han d'adoptar disposicions, conduents a l'aplicació òptima d'aquesta Convenció en la mesura que sigui possible, mitjançant la cooperació internacional, tenint en compte els efectes adversos de la corrupció en la societat en general i en el desenvolupament sostenible en particular.

2. Els estats part han de fer esforços concrets, en la mesura que sigui possible i de manera coordinada entre si, així com amb organitzacions internacionals i regionals, per:

a) Intensificar la seva cooperació en els diversos plans amb els països en desenvolupament amb vista a enfortir la capacitat d'aquests països per prevenir i combatre la corrupció;

b) Augmentar l'assistència financera i material a fi de recolzar els esforços dels països en desenvolupament per prevenir i combatre la corrupció amb eficàcia i ajudar-los a aplicar satisfactòriament aquesta Convenció;

c) Prestar assistència tècnica als països en desenvolupament i als països amb economies en transició per ajudar-los a satisfer les seves necessitats relacionades amb l'aplicació d'aquesta Convenció. Amb aquesta finalitat, els estats part han de procurar fer contribucions voluntàries, adequades i periòdiques a un compte específicament designat a aquests efectes en un mecanisme de finançament de les Nacions Unides. D'acord amb el seu dret intern i a les disposicions de la Convenció, els estats part també poden donar consideració especial a la possibilitat d'ingressar en aquest compte un percentatge dels diners decomissats o de la suma equivalent als béns o al producte del delicte decomissats d'acord amb el que disposa la Convenció;

d) Encoratjar i persuadir altres estats i institucions financeres, segons sigui procedent, perquè se sumin als esforços desplegats d'acord aquest article, en particular proporcionant més programes de capacitació i equip modern als països en desenvolupament a fi d'ajudar-los a aconseguir els objectius d'aquesta Convenció.

3. En la mesura que sigui possible, aquestes mesures no han de menyscar els compromisos existents en matèria d'assistència externa ni altres arranjaments de cooperació financera en els àmbits bilateral, regional o internacional.

4. Els estats part poden subscriure acords o arranjaments bilaterals o multilaterals sobre assistència material i logística, tenint en compte els arranjaments financers necessaris per fer efectiva la cooperació internacional que preveu aquesta Convenció i per prevenir, detectar i combatre la corrupció.

CAPÍTOL VII

Mecanismes d'aplicació

Article 63. Conferència dels estats part en la Convenció.

1. S'ha d'establir la Conferència dels estats part en la Convenció a fi de millorar la capacitat dels estats part i la cooperació entre aquests per assolir els objectius enunciats en aquesta Convenció i promoure i examinar-ne l'aplicació.

2. El secretari general de les Nacions Unides ha de convocar la Conferència dels estats part com a molt tard un any després de l'entrada en vigor d'aquesta Convenció. Posteriorment s'han de celebrar reunions periòdiques de la Conferència dels estats part de conformitat amb el que disposen les regles de procediment aprovades per la Conferència.

3. La Conferència dels estats part ha d'aprovar el reglament i les normes que regeixin l'execució de les activitats enunciades en aquest article, incloses les normes relatives a l'admissió i la participació d'observadors i el pagament de les despeses que ocasioni la realització d'aquestes activitats.

4. La Conferència dels estats part ha de concertar activitats, procediments i mètodes de treball amb vista a aconseguir els objectius enunciats en el paràgraf 1 d'aquest article, i en particular:

a) Facilitar les activitats que realitzin els estats part d'acord amb els articles 60 i 62 i als capítols II a V d'aquesta

Convenció, fins i tot promovent l'aportació de contribucions voluntàries;

b) Facilitar l'intercanvi d'informació entre els estats part sobre les modalitats i les tendències de la corrupció i sobre pràctiques eficaces per prevenir-la i combatre-la, així com per a la restitució del producte del delictes, mitjançant, entre altres coses, la publicació de la informació pertinent esmentada en aquest article;

c) Cooperar amb organitzacions i mecanismes Internacionals i regionals i organitzacions no governamentals pertinents;

d) Aprofitar adequadament la informació pertinent elaborada per altres mecanismes internacionals i regionals encarregats de combatre i prevenir la corrupció a fi d'evitar una duplicació innecessària d'activitats;

e) Examinar periòdicament l'aplicació d'aquesta Convenció pels seus estats part;

f) Formular recomanacions per millorar aquesta Convenció i la seva aplicació;

g) Prendre nota de les necessitats d'assistència tècnica dels estats part respecte a l'aplicació d'aquesta Convenció i recomanar les mesures que consideri necessàries sobre això.

5. Als efectes del paràgraf 4 d'aquest article, la Conferència dels estats part ha d'obtenir el coneixement necessari de les mesures adoptades i de les dificultats trobades pels estats part en l'aplicació d'aquesta Convenció per conducte de la informació que aquests li facilitin i dels altres mecanismes d'examen que estableixi la Conferència dels estats part.

6. Cada Estat Part ha de proporcionar a la Conferència dels estats part informació sobre els seus programes, plans i pràctiques, així com sobre les mesures legislatives i administratives adoptades per aplicar aquesta Convenció, segons ho requereixi la Conferència dels estats part. La Conferència dels estats part ha d'intentar determinar la manera més eficaç de rebre i processar la informació, inclosa la que rebí dels estats part i d'organitzacions internacionals competents. També es poden considerar les aportacions rebudes d'organitzacions no governamentals pertinents degudament acreditades d'acord amb els procediments acordats per la Conferència dels estats part.

7. En compliment dels paràgrafs 4 a 6 d'aquest article, la Conferència dels estats part ha d'establir, si ho considera necessari, un mecanisme o òrgan apropiat per donar suport a l'aplicació efectiva d'aquesta Convenció.

Article 64 *Secretaria.*

1. El secretari general de les Nacions Unides ha de prestar els serveis de secretaria necessaris a la Conferència dels estats part en la Convenció.

La secretaria:

a) Ha de prestar assistència a la Conferència dels estats part en la realització de les activitats enunciades a l'article 63 d'aquesta Convenció i organitzar els períodes de sessions de la Conferència dels estats part i els ha de proporcionar els serveis necessaris;

b) Ha de prestar assistència als estats part que la sol·licitin en el subministrament d'informació a la Conferència dels estats part segons el que preveuen els paràgrafs 5 i 6 de l'article 63 d'aquesta Convenció; i

c) Ha de vetllar per la coordinació necessària amb les secretaries d'altres organitzacions internacionals i regionals pertinents.

CAPÍTOL VIII

Disposicions finals

Article 65. *Aplicació de la Convenció.*

1. Cada Estat Part ha d'adoptar, de conformitat amb els principis fonamentals del seu dret intern, les mesures que siguin necessàries, incloses mesures legislatives i administratives, per garantir el compliment de les seves obligacions d'acord amb aquesta Convenció.

2. Cada Estat Part pot adoptar mesures més estrictes o severes que les previstes en aquesta Convenció a fi de prevenir i combatre la corrupció.

Article 66. *Solució de controvèrsies.*

1. Els estats part han de procurar solucionar qualsevol controvèrsia relacionada amb la interpretació o aplicació d'aquesta Convenció mitjançant la negociació.

2. Qualsevol controvèrsia entre dos estats part o més sobre la interpretació o l'aplicació d'aquesta Convenció que no es pugui resoldre mitjançant la negociació dins d'un termini raonable s'ha de sotmetre a arbitratge, a sol·licitud d'un d'aquests estats part. Si, sis mesos després de la data de la sol·licitud d'arbitratge, aquests estats part no s'han pogut posar d'acord sobre l'organització de l'arbitratge, qualsevol d'aquests estats part pot remetre la controvèrsia al Tribunal Internacional de Justícia mitjançant sol·licitud d'acord amb l'Estatut del Tribunal.

3. Cada Estat Part pot declarar, en el moment de la signatura, ratificació, acceptació o aprovació d'aquesta Convenció o de l'adhesió a la Convenció, que no es considera vinculat pel paràgraf 2 d'aquest article. Els altres estats part no queden vinculats pel paràgraf 2 d'aquest article respecte a qualsevol Estat Part que hagi fet aquesta reserva.

4. L'Estat Part que hagi fet una reserva de conformitat amb el paràgraf 3 d'aquest article pot retirar en qualsevol moment aquesta reserva si ho notifica al secretari general de les Nacions Unides.

Article 67. *Signatura, ratificació, acceptació, aprovació i adhesió.*

1. Aquesta Convenció està oberta a la signatura de tots els estats del 9 a l'11 de desembre de 2003 a Mèrida, Mèxic, i després d'aquesta data, a la Seu de les Nacions Unides a Nova York, fins al 9 de desembre de 2005.

2. Aquesta Convenció també està oberta a la signatura de les organitzacions regionals d'integració econòmica, sempre que almenys un dels estats membres d'aquestes organitzacions hagi signat aquesta Convenció de conformitat amb el que disposa el paràgraf 1 d'aquest article.

3. Aquesta Convenció està subjecta a ratificació, acceptació o aprovació. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació s'han de dipositar en poder del secretari general de les Nacions Unides. Les organitzacions regionals d'integració econòmica poden dipositar el seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació si almenys un dels seus estats membres ha procedit de la mateixa manera. En aquest instrument de ratificació, acceptació o aprovació aquestes organitzacions han de declarar l'abast de la seva competència respecte a les qüestions regides per aquesta Convenció. Aquestes organitzacions també han de comunicar al dipositari qualsevol modificació pertinent de l'abast de la seva competència.

4. Aquesta Convenció està oberta a l'adhesió de tots els estats o organitzacions regionals d'integració econòmica que comptin almenys amb un Estat membre que sigui Part en aquesta Convenció. Els instruments d'adhesió s'han de dipositar en poder del secretari general de les Nacions Unides. En el moment de la seva adhesió, les organitzacions

regionals d'integració econòmica han de declarar l'abast de la seva competència respecte a les qüestions regides per aquesta Convenció. Les esmentades organitzacions també han de comunicar al dipositari qualsevol modificació pertinent de l'abast de la seva competència.

Article 68. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Convenció entra en vigor el norantè dia després de la data en què s'hagi dipositat el trentè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió. Als efectes d'aquest paràgraf, els instruments dipositats per una organització regional d'integració econòmica no es consideren addicionals als dipositats pels estats membres d'aquesta organització.

2. Per a cada Estat o organització regional d'integració econòmica que ratifiqui, accepti o aprovi aquesta Convenció o s'hi adhereixi després d'haver-se dipositat el trentè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, aquesta Convenció entra en vigor el trentè dia després de la data en què aquest Estat o organització hagi dipositat l'instrument pertinent o en la data de la seva entrada en vigor d'acord amb el paràgraf 1 d'aquest article, si aquesta és posterior.

Article 69 *Esmena.*

1. Quan hagin transcorregut cinc anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Convenció, els estats part poden proposar esmenes i transmetre-les al secretari general de les Nacions Unides, el qual a continuació ha de comunicar qualsevol esmena proposada als estats part i a la Conferència dels estats part en la Convenció perquè l'examinin i adoptin una decisió sobre el tema. La Conferència dels estats part ha de fer tot el que sigui possible per aconseguir un consens sobre cada esmena. Si s'han esgotat totes les possibilitats d'aconseguir un consens i no s'ha arribat a un acord, l'aprovació de l'esmena exigeix, en última instància, una majoria de dos terços dels estats part presents i votants a la reunió de la Conferència dels estats part.

2. Les organitzacions regionals d'integració econòmica, en temes de la seva competència, han d'exercir el dret de vot d'acord aquest article amb un nombre de vots igual al nombre dels seus estats membres que siguin Part en aquesta Convenció. Aquestes organitzacions no exerceixen el dret de vot si els seus estats membres exerceixen el seu i viceversa.

3. Qualsevol esmena aprovada de conformitat amb el paràgraf 1 d'aquest article està subjecta a ratificació, acceptació o aprovació pels estats part.

4. Qualsevol esmena aprovada de conformitat amb el paràgraf 1 d'aquest article entra en vigor respecte a un Estat Part noranta dies després de la data en què aquest dipositari en poder del secretari general de les Nacions Unides un instrument de ratificació, acceptació o aprovació d'aquesta esmena.

5. Quan una esmena entri en vigor, és vinculant per als estats part que hi hagin expressat el seu consentiment. Els altres estats part queden subjectes a les disposicions d'aquesta Convenció, així com a qualsevol altra esmena anterior que hagin ratificat, acceptat o aprovat.

Article 70 *Renúncia.*

1. Els estats Part poden denunciar aquesta Convenció, mitjançant una notificació escrita, al secretari general de les Nacions Unides. La denúncia té efecte un any després de la data en què el secretari general hagi rebut la notificació.

2. Les organitzacions regionals d'integració econòmica deixen de ser Parts en aquesta Convenció quan l'hagin denunciat tots els seus estats membres.

Article 71. *Dipositari i idiomes.*

1. El secretari general de les Nacions Unides és el dipositari d'aquesta Convenció.

2. L'original d'aquesta Convenció, el text de la qual en àrab, xinès, espanyol, francès, anglès i rus és igualment autèntic, es diposita en poder del secretari general de les Nacions Unides.

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris sotasignats, degudament autoritzats pels seus respectius governs, han signat aquesta Convenció.

ESTATS PART

	Signatura	Data dipòsit Instrument
(CE) Comunitat Europea . .	15-09-2005	
Afganistan	20-02-2004	
Albània	18-12-2003	25-05-2006 R
Alemanya	09-12-2003	
Angola	10-12-2003	
Àrabia Saudita	09-01-2004	
Algèria	09-12-2003	25-08-2004 R (*)
Argentina	10-12-2003	
Armènia	19-05-2005	
Austràlia	09-12-2003	07-12-2005 R
Àustria	10-12-2003	11-01-2006 R
Azerbaidjan	27-02-2004	01-11-2005 R (*)
Bahrain	08-02-2005	
Barbados	10-12-2003	14-10-2004 R
Bielorússia	28-04-2004	17-02-2005 R (*)
Bèlgica	10-12-2003	
Benin	10-12-2003	14-10-2004 R
Bhutan	15-09-2005	
Bolívia	09-12-2003	05-12-2005 R
Bòsnia i Hercegovina	16-09-2005	
Brasil	09-12-2003	15-06-2005 R
Brunei	11-12-2003	
Bulgària	10-12-2003	
Burkina Faso	10-12-2003	
Burundi		10-03-2006 AD
Cap Verd	09-12-2003	
Camerun	10-12-2003	06-02-2006 R
Canadà	21-05-2004	
Colòmbia	10-12-2005	
Comores	10-12-2005	
Costa d'Ivori	10-12-2005	
Costa Rica	10-12-2005	
Croàcia	10-12-2005	24-04-2005 R
Cuba	09-12-2005	
Xile	11-12-2005	
Xina	10-12-2005	13-01-2006 R (*)
Xipre	09-12-2005	
Dinamarca	10-12-2003	
Djibouti	17-06-2004	20-04-2005 R
Equador	10-12-2003	15-09-2005 R
Egipte	09-12-2003	25-02-2005 R
El Salvador	10-12-2003	01-06-2004 R (*)
Unió dels Emirats Àrabs . .	10-08-2005	22-02-2006 R (*)
Eslovàquia	09-12-2003	01-06-2006 R
Espanya	16-09-2005	19-06-2006 R (*)
Estats Units	09-12-2003	
Etiòpia	10-12-2003	
Filipines	09-12-2003	
Finlàndia	09-12-2003	
França	09-12-2003	11-07-2005 R
Gabon	10-12-2003	
Ghana	09-12-2003	
Grècia	10-12-2003	
Guatemala	09-12-2003	
Guinea	15-07-2005	
Haití	10-12-2003	

	Signatura	Data dipòsit Instrument
Hondures	17-05-2004	23-05-2005 R
Hongria	10-12-2003	19-04-2005 R
Índia	09-12-2005	
Indonèsia	18-12-2003	
Iran	09-12-2003	(*)
Irlanda	09-12-2003	
Israel	29-11-2005	(*) (*)
Itàlia	09-12-2003	
Jamaica	16-09-2005	
Japó	09-12-2003	
Jordània	09-12-2003	24-02-2005 R
Kenya	09-12-2003	09-12-2003 R
Kirguizistan	10-12-2003	16-09-2005 R
Kuwait	09-12-2003	
Lesotho	16-09-2005	16-09-2005 R
Letònia	19-05-2005	04-01-2006 R
Libèria		16-09-2005 AD
Líbia	23-12-2003	07-06-2005 R
Liechtenstein	10-12-2003	
Lituània	10-12-2003	
Luxemburg	10-12-2003	
Macedònia, antiga Repù- blica iugoslava de	18-08-2005	
Madagascar	10-12-2003	22-09-2004 R
Malàisia	09-12-2003	
Malawi	21-09-2004	
Mali	09-12-2003	
Malta	12-05-2005	
Marroc	09-12-2003	
Maurici	09-12-2003	15-12-2004 R
Mèxic	09-12-2003	20-07-2004 R
Mongòlia	29-04-2005	11-01-2006 R
Moçambic	25-05-2004	
Myanmar	02-12-2005	(*)
Namíbia	09-12-2003	03-08-2004 R
Nepal	10-12-2003	
Nicaragua	10-12-2003	15-02-2006 R
Nigèria	09-12-2003	14-12-2004 R
Noruega	09-12-2003	
Nova Zelanda	10-12-2003	
Països Baixos	10-12-2003	
Pakistan	09-12-2003	
Panamà	10-12-2003	23-09-2005 R (*)
Papua Nova Guinea	22-12-2004	
Paraguai	09-12-2003	01-06-2005 R (*)
Perú	10-12-2003	16-11-2004 R
Polònia	10-12-2003	
Portugal	11-12-2003	
Qatar	01-12-2005	(*)
Regne Unit	09-12-2003	09-02-2006 R
Síria	09-12-2003	
República Centreafricana	11-02-2004	
República Txeca	22-04-2005	
República de Corea	10-12-2003	
República de Moldàvia	28-09-2004	
Laos	10-12-2003	
República Dominicana	10-12-2003	
República Unida de Tanzània	09-12-2003	25-05-2005 R
Romania	09-12-2003	02-11-2004 R (*)
Rússia, Federació de	09-12-2003	09-05-2006 R (*)
Ruanda	30-11-2004	
São Tomé i Príncipe	08-12-2005	12-04-2006 R
Senegal	09-12-2003	16-11-2005 R
Sèrbia i Montenegro	11-12-2003	20-12-2005 R
Seychelles	27-02-2004	16-03-2006 R
Sierra Leone	09-12-2003	30-09-2004 R
Singapur	11-11-2005	
Sri Lanka	15-03-2004	31-03-2004 R
Sud-àfrica	09-12-2003	22-11-2004 R (*)
Sudan	15-01-2005	

	Signatura	Data dipòsit Instrument
Suècia	09-12-2003	
Suïssa	10-12-2003	
Swazilàndia	15-09-2005	
Tailàndia	09-12-2003	
Timor Est	10-12-2003	
Togo	10-12-2003	06-07-2005 R
Trinitat i Tobago	11-12-2003	31-05-2006 R
Tunísia	30-03-2004	(*)
Turkmenistan		28-03-2005 AD
Turquia	10-12-2003	
Ucraïna	11-12-2003	
Uganda	09-12-2003	09-09-2004 R
Uruguai	09-12-2003	
Veneçuela	10-12-2003	
Vietnam	10-12-2003	(*)
Iemen	11-12-2003	07-11-2005 R (*)
Zàmbia	11-12-2003	
Zimbabwe	20-02-2004	

R: ratificació; AD: adhesió;

(*) Reserves i declaracions (pendents de traducció).

Aquesta Convenció va entrar en vigor de forma general el 14 de desembre de 2005 i per a Espanya el 19 de juliol de 2006, de conformitat amb el que estableix l'article 68 (1).

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 23 de juny de 2006.–El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

13015 *CORRECCIÓ d'errors de l'Ordre ITC/1791/2006, de 5 de juny, per la qual s'aprova el Reglament d'ús del domini públic radioelèctric per aficionats.* («BOE» 171, de 19-7-2006.)

Havent observat errors en el text de l'Ordre ITC/1791/2006, de 5 de juny, per la qual s'aprova el Reglament d'ús del domini públic radioelèctric per aficionats, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 137, de 9 de juny de 2006, i en el suplement en català número 13, de 16 de juny de 2006, se'n fa la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 1880, columna primera, a la disposició transitòria cinquena, on diu:

«Disposició transitòria cinquena. Ús de la banda 7100 a 7200 MHz.

La banda de freqüències 7100 a 7200 MHz no es pot utilitzar...», ha de dir:

«Disposició transitòria cinquena. Ús de la banda 7100 a 7200 kHz.

La banda de freqüències 7100 a 7200 kHz no es pot utilitzar...».